

रवि शाक्य, इखाउँ,

नसना सेरिज - १

नेपालभाषा साहित्यया ध्वःकिया

ज्वमि

कशीनाथ तमोट

सहप्राध्यापक

नेपालभाषा केन्द्रीय विभाग

त्रिभुवन विश्वविद्यालय

पिकाकः

नसना पब्लिकेशन

यँ

१११८

नेपालभाषा

साहित्यया

ध्वःकिया

ज्वमि :

सहप्राध्यापक काशीनाथ तमोट

नेपालभाषा केन्द्रीय विभाग

त्रिभूवन विश्वविद्यालय

पिकाक :

नसना पब्लिकेशन, येँ

ने. सं. १११८ कौला

वि. सं. २०५५ कार्तिक

ई. सं. १९९८ अक्टोवर

नसना सेरिज -

सफूया नां	-	नेपालभाषा साहित्यया ध्वःकिया
सफूया च्वमि	-	काशीनाथ तमोट
पिकाकः	-	नसना पब्लिकेशन
पिदंगु	-	१९९८
थाकू	-	भिन्तुना प्रिण्टर्स, च ३-२५१ किलागः येँ
मू	-	२५/- तका
कम्प्युटर सेटिङ्ग	-	स्टार कम्प्युटर सर्भिस
पिथंगु	-	१०००

NEPALBHASHA SAHITYAYA DHOKHIA
(An outline of Nepalbhasha Literature)

Published by **NASANA** Publication

Printed at Bhintuna Prinners, Ca 3-251
Kilagal, KTM.

पिकाकःया खं

सुं छम्हसिनं नेपालभाषाया सामान्य इतिहास न्यन धाःसा वा छु छु विधा गुब्ले सुना शुरु यात धाःसा तप्यंक लिसः बीमफया चाचाःहीका धाय्गु तथाकथित नेवाः विद्वानतय्गु वानी जुयाच्चंगु दु । अजाःगु ताकसिं पहलं नेवाः भाय्पा विकास मखु विनास जक याइ / यानाच्चंगु दु ।

नेपालभाषाया धात्थेगु विकास याय्गु खःसा थुकिया वैज्ञानिक खोज याना स्वय्माः ध्व भीगु निंतिं जक मखु विश्व साहित्यया धुकूहे तःमि जुइ धैगु नसना पब्लिकेशनया मान्यता दु । ध्व ज्यायात छुं भतिचा जकसां तिवः जूइगु भाःपाः अले त्रिभूवन विश्व विद्यालयया आइ.ए., वि.ए., एम. ए.या विद्यार्थी व सर्वसाधारणया ज्ञानया क्षेत्र तव्यायके फे धैगुभनं नेपालभाषाया नांदंम्ह अनुसन्धाता, विद्वान, नेपालभाषा केन्द्रीय विभागया बरिष्ठ शिक्षक भाजु काशीनाथ तमोटया ध्व नेपालभाषा साहित्यया ध्वःकिया पिकाय् दयाः जिपिं तसकं लय्ताः । नापं च्वमि भाजुयात जिमिगु यक्वयक्व शुभाय् देछाना । थुकी सुं विद्वान विदुषितसें थःगु अनुसन्धानं पिदंगु तँसा तनाविल धाःसा वा प्रमाणिक खण्डन पिथना दिल धाःसा उकियात लसकुस याय् ।

— नसना पब्लिकेशन

धलः

	पौ
१. म्हसीका	७-८
२. वाङ्मय काल (१५९-६३८)	८-१३
२.१. पत्र-वाङ्मय (१५९-४९४)	
२.२. ग्रन्थ वाङ्मय (४९४-६३८)	
३. प्राचीन साहित्य काल (६३८-९६६)	१४-२२
३.१. पूर्व प्राचीन/मल्लकालीन साहित्य (६३८-८८८)	
३.१.१. बाखं (कथा) साहित्य	
२. चिखँ (काव्य) साहित्य	
३. प्याखं (नाटक) साहित्य	
३.२. उत्तर प्राचीन/शाहकालीन साहित्य (८८८-९६६)	
३.२.१. बाखँ साहित्य	
२. चिखँ साहित्य	
३. प्याखँ साहित्य	
४. माध्यमिक साहित्यकाल (९६६-१०६१)	२२-२८
४.१. पूर्व माध्यमिक/प्रारम्भिक रणाकालीन साहित्य (९६६-१०२० दशक)	
४.२. उत्तर माध्यमिक /पुनर्जागरण साहित्य (१०२० द.-१०६१)	
५. आधुनिक साहित्यकाल (१०६१-आ:तक)	२८-४०
५.१. बन्धन-निर्वासन साहित्य	
५.२. प्रजातन्त्रोत्तर साहित्य	
५.२.१. चिखँ/काव्य	
२. बाखँ/कथा	
३. प्याखँ/नाटक	
४. हँखँ / निबन्ध	
५. पूखँ/उपन्यास	
६. कुखँ/समालोचना	

ध्वःकिया (रुपरेखा) या न्ह्यथँ (प्रस्तुति)

तःदँ न्ह्योनिसेँ उच्च शिक्षाय् नेपालभाषा साहित्यया परिचय वा इतिहास पत्र तथा: ब्वंकेगु परम्परा न्ह्यानावयाच्चंगु दु । उगु ल्याखं थौंकन्ह्य् प्रमाणपत्र वा उच्च माध्यमिकय् नेपालभाषा साहित्य परिचय, स्वदँ स्नातक (प्यंगूगु पत्र) व स्नातकोत्तर तगिमय् (न्ह्यगूगु पत्र) नेपालभाषा साहित्यया इतिहास ब्वनेमाःगु व्यवस्था दु । थथे हे स्वनिगलं पिनेया सर्वसाधारण नेवाःतय्त नापं गैह नेपालभाषाभाषीपिन्त समेत सामान्य जानकारी बीकथं ध्व नेपालभाषा साहित्यया ध्वःकिया (रुपरेखा) न्ह्यथनेगु ज्या जूगु खः । ध्व सरसरी सर्वेक्षण सफू जूगुलिं गहन अनुसन्धान पहलं लिधँज्वलं (सन्दर्भ सामग्री) नं बीगु ज्या जूगु मदु । ध्व सफू न्वचुकथं नेपालभाषा खलः, धरानया ग्वसालय् मेरी गोल्ड स्कूल, धरानय् ने.सं. १९१७ कछलाध्व २ बुधवार उकथं वि.सं. २०५३ कार्तिक २८ गते तथा ई.सं. १९९६ नवेम्बर १३ तारिखय् जूगु मुँज्याय् न्ह्यथंगु खँ थन लुमंके बहःजू ।

- च्वमि

संवत् हिला

(थन अप्पोलं अप्पो ने.सं. च्वयाः वा मच्चसे
छ्यलातःगु दु । तर व्यवहारय् वि.सं. व ई.सं. नं.
छ्यले वा थुइके मालीगु उकियात नेपाल संवत् वा
ने.सं. यात उकी हिलेत धलः न्ह्यथनाःगु दु ।)

ने.सं. यात ई.सं. स हिला

१. महीनाया नां मदुसा सामान्यतया ८८० स्वायूगु ।
२. महीनाया वा तिथिया नां दःसा कछलाथ्व पारु
(अक्टोवर) निसैं थिला (डिसेम्बर) तक ८७९ स्वायूगु ।
थिला (जनवरी) निसैं कौला (अक्टोवर) तक ८८०
स्वायूगु ।

ने.सं. यात वि.सं. स हिला

१. महीनाया नां मदुसा सामान्यतया ९३७ स्वायूगु ।
२. महीना वा तिथिया नां दःसा कछलाथ्व पारु (कार्तिक)
चौला (चैत्र मसान्त) तक ९३६ स्वायूगु ।
चौला (वैशाख १) कार्तिक (लक्ष्मीपूजा) तक ९३७
स्वायूगु ।

१. म्हसीका

नेपालभाषाया च्वज्या जूगु थौ गुसःत्या दै दयधुंकल । ध्व ईशवीया भिंछगूगु सःदैय् (शदी) न्ह्याःगु खः । नेपालभाषाया नाम खँवः यक्व न्हापा नेपालया इतिहासनापं लिच्छवि काल (ई. १८५-८७९) निसैं हे खनेदःवःसां क्रिया खँवः ने.सं. १५९ निसैं तिनी छ्यःगु खनेदु । भाषाया शुरु क्रिया खँवः छ्यसांनिसैं नालेगु चलन दु ।

नेपालभाषाया च्वज्या न्ह्याःगु ध्यंमध्यं द्रःछि दै दयाः नं थुक्रिया शुरुनिसैं आःतक छस्वाः हनातःगु च्वसु वा सफू मदुनि । चिकिचाहाकय्कसां थन उक्रिया ध्वःकीज्या यायत्यनागु दु । नेपालभाषा साहित्यया इतिहारबारे छुं छुं च्वसु दःसां व फुक छप्वः छप्वः स्वांथे जक जुयाच्वन । व फुकयात स्वानाः हनातःगु माः धाःसा मदुनि । थन व माः हनेगु कुतः जूगु दु ।

नेपालभाषा साहित्यया समग्र इतिहास समग्र इतिहास माःगु खँया अनुभूति स्वनिगःया नेवाःतय्त इलय्व्यलय् जुयाच्वंगु दःसां मोफसल व तापाल (विदेश)य् च्वपिं नेवाःतय्त तस्संक तस्संक हे थुक्रिया छ्वाः स्वय्त आय्बुयाच्वंगु दु । ध्व हे खँयात वाः चाय्काः नेपालभाषा खलः धरानया नायः भाजु कृष्णप्रसाद श्रेष्ठ स्वनिगलय् च्वपिं साहित्यकारतय्त आपालं आपालं नेपालभाषा साहित्यया ध्वःक्रिया (रुपरेखा) च्वयाबीत इनाप यानाच्वनादीगु खः । वय्कःया हे हःपालं थन ध्व न्ह्यव्वय्गु कुतः जूगु खः ।

नेवाः समुदायया मू बाय् नेपाःगाः खःसां ध्व जाति थौ ऐतिहासिक क्रमय् देशय् दुने जक मखु, देशपिने नं न्यनावनाच्वंगु दु । अथे जूगुलिं दक्व नेवाःतय्त कःघानाः ज्याखँ याय्त व ज्याइवः दय्केत नेपालया ऐतिहासिक लागाकथं व्यागलं व्यागलं परिस्थिती लानाच्वपिं नेवाःतय्गु अवस्था सीके थुइकेवह जू । व लागा थथे जुइफु-

१.नेपाल गर्त/उपत्यका (नेपाःगाः/ स्वनिगः)

२.नेपाल-मण्डल (मध्यमाञ्चल पहाडी क्षेत्र)

३. नेपाल-अधिराज्य (मेची-महाकाली)

४.बृहत्तर नेपाल (भारत-चीनीया प्रान्त/सिक्किम, पश्चिम बंगाल (दार्जिलिङ) विहार (बेतिया) सँदिय)

ध्व फुक थासय् उगु उगु थासय् ल्वःकथं नेवाः साहित्यया इतिहास बोध

याकेमा:गु दु ।

नेवा: साहित्ययात नेपाल, भारतया थी थी साहित्ययात थें
स्वंगू कालय् ब्वथला: ब्वनेवह जू । उकी नेपालभाषाय् शुद्ध साहित्य
स्वयां न्हापाया बाङ्मय नं न्ह्यथनेवह जूगुलिं उकियात बाङ्मय-
काल धका: ब्यागलं क्यनेवह जू । नेवा: साहित्ययात मूलरुपं काल
विभाजन क्वय्बियाकथं याय्ज्यू । गथे:-

१.वाङ्मय काल (१५९-६३८)

२.प्राचीन काल (६३८-९६७)

३.माध्यामिक काल(९६७-१०६१)

४. आधुनिक काल (१०६१-आ:तक)

२. वाङ्मय काल

सिर्जनात्मक साहित्य शुरु जुइ न्ह्य: वाङ्मय (रचनात्मक
च्वज्या) न्ह्यानाच्चंगु दइ । थन नेपालभाषा च्वज्या न्ह्यासानिसें
कल्पनाया आधारं च्वैगु सिर्जनात्मक तथा शुद्ध साहित्य शुरु जुइ
न्हयोतक इलय् च्व:गु अभिलेख, ग्रन्थ आदियात थुइकेभनं वाङ्मय
काल नालात:गु । थुकियात नं निधिकं ब्वथले फु । गथे:-

१.पत्र -वाङ्मय (१५९-४९४)

२.ग्रन्थ-वाङ्मय (४९४-६३८)

पत्र-वाङ्मय थन ने.सं. १५९ स तालपत्रय् नेपालभाषा क्रिया
छ्यसानिसें सफू च्वय् न्ह्यो छपत्र छपत्रय् तालपौ ल्वह पौ, सिज:पौ
वा टिप्पणपती च्वयात:गु नेपालभाषा च्वज्यायात थुइकाच्चंगु दु ।

ग्रन्थ-वाङ्मय धाय्वं ने.स. ४९४ निसें छपत्रं अप्पो त:गु
पत्रय् सफू (ग्रन्थ) च्वयात:गु यात थुइकी । थुपिं ग्रन्थ नं थी थी
विषयया वास:, गणित, ज्योतिष, बंशावली,कोश आदि दु ।

नेपालभाषाय् आपालं पत्र व ग्रन्थ वाङ्मय दु । उकियात

संस्कृत/पूर्वीय वाङ्मयया कचाकथं विश्व न्यंक ब्वनेज्या जुयाच्चंगु दु । शुरुनिसें आःतकं आपालं वाङ्मय दःसां थन नेपालभाषा छ्यलातःगु सिर्जनात्मक साहित्य पिद्ने न्ह्योयोगु दु । साहित्य शुरु जुइधुंकाया वाङ्मयया चर्चा थन जुइमखु ।

२.१ पत्र-वाङ्मय

चवज्या न्हापां छपत्रय् जुइ । उगु पत्र उत्कीर्णपत्र (कियापौ, ल्वहंपौ, सिजः पौ), लिखतपत्र (तालपौ) जुइफु । नेपालभाषा नेपालया इतिहास कथं मध्यकाल (१-८८८) न्ह्यानाच्चंबले शुरु जूगु खः । संस्कृतं च्वैतःगु नेपालया इतिहासय् हे ने.सं. १०३ थिलाया लिखत पत्र दक्खिसिवय् न्हापांगु खः । नेपालय् लिखतपत्र चवज्या भारतया गुप्त कालेनिसेया परम्परा न्ह्यानावःगु खः । थुकी नेपालभाषा क्रियाया प्रयोग दक्खिसिवय् न्हापां ने.सं. १५९ बछ्लाथ्व ५ या बन्धकपत्र (बन्धःपौ) स जूगु खः । व पौ मुक्कं संस्कृतभाषाया खः तर दक्खिसिवय् क्वय् उकी “पणपु २०० पति हेना” (पणपुराण ध्यबा २०० पत्रकथं क्वकया ? (धकाः नेपालभाषा खंग्वः न्ह्यथनातःगु दु । थुया ल्यू ने. सं. २११ कछ्लाथ्व ७ खुन्हुया संस्कृतं च्वयातःगु क्रयपत्र (न्यानापौस ल्युने । “रनिन चाती पुमाला” (ऋणी चाती धाःगु कुतः पुलेमा) धका नं च्वयातःगु लुयावःगु दु । ध्वयालिउ ने.सं. २३५ थिलागा ४ या यलया मणिधर जैव महाविहारया आर्य सर्वसंघया नियम परिभाषा न्ह्यथनातःगु गोष्ठीपत्र (गुथिपौ) स ला मुक्कं नेपालभाषां हे तःहाकःगु बयान च्वयातःगु हे खनेदत । थ्व स्वंगुलि महत्वपूर्ण तालपौ यल उकुबहालं लुयावःगु खः । थुकथं तालपत्रया मू प्रकार- क्रयपत्र, बन्धकपत्र व गोष्ठीपत्र स्वंगुलीसं नेपालभाषा छ्यलातःगु जुल । थुकी ने.सं. १५९ (ई १०३८) व २११ (ई १०९०) फिंछगूगु शताब्दी संस्कृत अभिलेखय् तँसा टिपोट कथं जक व ने.सं. २३५ (ई.१११४) फिनिगूगुया शुरु शदीनिसें छगू स्वतन्त्र अभिव्यक्तिया भाय्कथं नेपालभाषा छ्यलेगु यात ।

पत्र-वाङ्मयया निगूगु ज्वलं खः- उत्तीर्णपत्र (कियातःगु पौ) । नेपालया मध्यकालीन अभिलेख मध्ये जुजुया नां दूगु आःतक ने.सं. १०७ सिल्लाया ल्वहंपौ (शिलापत्र) न्हापांगु खः । यल कुम्भेश्वर घाँय्बुया उगु ल्वहंपती जुजु गुणकामदेव (१०७-११०) या नां न्ह्यथनातःगु दु । ल्वहंपती नेपालभाषा ने.सं. २९३ या सक्क बज्रजोगिनीया ल्वहंधामय् कियातःगु दु । उकी जुजु रुद्रदेव (२८८-२९५) या शासनकाल न्ह्यथनातःगु दु “वं स्वस ग्वल अधिक संवत् न्यथस रगुपति रुद्रदेव राजा विजयरपल (ॐ निसः संवत् ९ व ३ अप्पो ई रघुपति जुजु रुद्रदेवं विजय यानाच्चंबले) ।

मध्यकालनिसैं नेपालया आःतक लूगु दक्कसिवय् न्हापांगु सिजःपौ (ताम्रापत्र) जुजु शिवदेव (२२१-२४३) या पालनिसैं २२१ थिलाया सिजःपौ खः । सिजःपती नेपालभाषा मरुसतःया ने.सं. ४५४ थिलागा ११ या अभिलेखय् छ्यःगु दु । थुकी अबलेया यंगल (व्वदेश)या स्वम्ह शासकं स्थिति बन्देज यानातःगु दु । थुकी नेपालभाषया पे-प्रत्ययया थी थी रूपावली छ्यलातःगु दु ।

थुकथं नेपालभाषा लिखतपत्र (तालपौ) व उत्कीर्णपत्र (कियापौ) या ल्वहँपौ व सिजः पौस प्रारम्भिक रुपं अभिलेख छ्यले धुंकाः ध्व भाय् ने.सं. ४९४तकं ध्यबले सफू च्वय्वह जुल । उगु दैय् नेपालभाषाय् हरमेखला ग्रन्थया भाय्हिलेज्या जुल ।

२.२ ग्रन्थ-वाङ्मय

नेपालभाषाय् ग्रन्थ-वाङ्मय सफूया च्वज्या न्ह्याय्धुंकाः नं पत्र-वाङ्मय न्ह्यानावंच्वन । शुरुइ संस्कृत अप्पो छ्यलीगु लिपालिपा नेपालभाषा अप्पो छ्यलेगु जुयावन । थन ग्रन्थ-वाङ्मयलिपाया पत्र-वाङ्मयया खँ न्ह्यथनेज्या जुइ मखु ।

सिर्जनात्मक साहित्य शुरु जुइ न्ह्योया वाङ्मययात विषयकथं व्वय्विया ल्याखँ न्ह्यथने फु । गथे

वाङ्मय	शुरु ग्रन्थया ई
१.चिकित्साशास्त्र	ने.सं.४९४
२.न्यायशास्त्र	ने.सं.५००
३.शब्दकोश	ने.सं.५०१
४.इतिहास	ने.सं.५०९ पाखे
५.ज्योतिष	ने.सं.५१९
६.कर्मकाण्ड	ने.सं.६१८

१.चिकित्साशास्त्र- नेपालभाषाय् आःतकं स्यूगु दक्कसिवय् न्हापांगु सफू हरमेखला (ने.सं. ४९४, केशर पुस्तकालय) खः 'हर' महाद्यो यात व 'मेखला' जनीयात धाइगु खः । महाद्योया जनी धयागु नाग खः । वया न्हयगः छ्यं दुगु ल्याखं थुकी न्हयगू अध्याय दु । हरमेखला मूल रुपं गुंगूगु शताब्दिया बङ्गाली-कवि माधुकं प्राकृत भाषां च्वःगुयात अवलेपाखे हे सुनानं संस्कृतय् न्ह्यगुया नेपालभाषा अनुवाद खः । नेपालभाषया हरमेखला स्वंगूगु व प्यंगूगु अध्यायया जक भाय्हिला खः । ध्व तान्त्रिक चिकित्सा (दुनामुना)सम्बन्धि सफू खः व ध्व नेपालय् अतिकं लोकं ह्वाःगु ग्रन्थ खः ।

थुक्रियात ल्ह्ययाः वासः यायगु परम्परा लिपातक न्ह्यानाच्चन ।

नेपालभाषा दुध्याःगु मेमेगु चिकित्सा ग्रन्थ - बैद्यकम् (ने.सं.५२०, राष्ट्रिय अभिलेखालय), शावरमन्त्र (ने.सं. ५३१, रा.अ.), नेपालभाषा चिकित्सा (५६१, रा.अ.), अश्वायुर्वेद (५९६, रा.अ.), माधवनिदान (६३१, रोयल एशियाटिक सोसाइटी अफ बङ्गाल, कलकत्ता) आदि ।

२.न्यायशास्त्र- प्राचीन हिन्दु न्यायशास्त्र परम्पराय् नां जाःगु शास्त्र मनुस्मृति (ई.पूया ग्रन्थ) व उक्रिया हे लैपुइ इशवीया शुरुइ नेपाल-मण्डलय् मूलतः नारदस्मृतिया परम्परा न्ह्यात । लुयावःगु नेपालभाषाया ने.सं. ५०० चिल्लाख्व ३ विहीवारया नारदस्मृति (रा.अ.) जयस्थिति मल्ल (४८७/५०२-५१५) या मन्त्री जयतयात अबलेया राजपण्डित मणिकं टीका दय्काव्यूगु खः । लुयावःगु प्रति धाःसा कीर्तिपुण्य महाविहार (लगनबहाल) या लुन्तभद्रं ल्ह्ययाव्यूगु खः । ध्व ग्रन्थयात मानवधर्मशास्त्र, न्यायविकासिनी, नारद संहिता धकाः नं थुइकेगु याः । ध्व ग्रन्थ जयस्थिति मल्लं नेपालय् स्थितबन्देज न्ह्याकेत च्वकूगु धाइ । थुक्रिया हे आधारय् नेपाल (नेवाः) संस्कृति ब्वलंगु दु । ध्व ग्रन्थय् शब्दानुवाद जक मज्जुसे माःकथं टिप्पणी व उदाहरण समेत दु, थुकी न्हापां 'नेपालभाषा' नां वःगु खः । थुकी व "नेपाल वाचा" (नेपालया बोली) च्वःगु खः । नारदस्मृति नेपालय् दक्षिण भारतं कर्णाटबंशी सेनापति नान्यदेवं (२१७-२६५) नेपालया बारा जिल्लाया सिमरावनगढ दय्काः ने.सं. २१७ स तिरहुती (मिथिला) राज्य स्वने धुंकाः अनं वःगु सीदु । ने.सं. २८९ स ल्ह्यःगु थुक्रिया छगू संस्कृत सफू राष्ट्रिय अभिलेखालयय् दु । निसलं अप्पो दै तक ध्व संस्कृतं ब्वनेगु यायधुंकाः थुक्रियात नेपालभाषी ब्वनेगु परम्परा स्वंगु सीदु ।

३.शब्दकोश- संस्कृत कोशकार (खुगू शदी न्ह्यो) अमरसिंहं च्वःगु नामलिङ्गानुशासनम् (नाम व लिङ्गया शब्दया शासन) या नेपालभाषा टीका लूगु दु । इपिं थये खः-

१.पुत्रपौत्रादिबोधिनी (ने.सं. ५०१ यंलाध्व १२ आइतबार, रा.अ.) कल्लइदेवं थः काय् (पुत्र), छय् (पौत्र) पिंत थुइकेभनं दय्कूगु ।

२.बालबोधिनी विवृति (ने.सं. ५०६ चौलागा १३ बुधवार, क्याम्ब्रिज विश्वविद्यालय पुस्तकालय, बेलायत) -जयस्थिति मल्लया मन्त्री जयतया काय्यात थुइकेभन च्वयाव्यूगु ।

३.अमरकोशसार (ने.सं. ५९१ कछलाध्व १३या छगू घटना टिपोट यानातःगु, आंशा सफूकृथि)

-थुकिया च्वमि सीमदु व अपूर्ण जू । थुकी संस्कृत सिलः मल्लयसे छगः छगः पर्याय ल्यायाः उकियात नेपालभाषां हिलातःगु दु । अमरकोशया टीका परम्पराय् नेपालभाषां विश्वय् थी थी भाषाय् प्यंगूगु थाय् काःगु दु । गथेः-

१. चीनिया-खूगूगु शदी उज्जेनया गुणरात ह्यगु ।

२.संस्कृत -भिनिगूगु शदी (ने.सं. २३९) या जातरुप (केशर पुस्तकालय) टीका ।

३.भोटिया-भिप्यंगूगु शदी यैय् यम्बुइ च्वनाः काश्मिरया पण्डित कीर्तिचन्द्र व यार्लुङ्सन्या ग्रागस्याग्यालिम्यसान् निम्ह जानाः ह्यगूगु ।

४.नेपालभाषा -भिप्यंगूगु शदीया अन्त्यय् ने.सं. ५०१ व ५०६ स ल्ह्यःगु च्वय् न्ह्यथना नेपालभाषा टीका ।

नेपालभाषाया ११गू अमरकोश (५०१-८३१) या २७ द्वः खँग्वःया धुकू भाजुपिं काशीनाथ तमोट, इअन अल्सप व भिमि चर्च (अमेरिकी) मुंकाः इन्टर्नेटय् तःगु दु ।

मेमेगु कोशय् नेपालभाषां ह्यगूगु धनञ्जयनिघण्टु (नाममाला, ने.सं.५९६, रा.अ.) व स्यादन्तकोष (चान्द्रव्याकरणकथंया नाम रूपावली पाणिनया कथं सुवन्त, ने.सं.६२०, केशर पुस्तकालय) नं लुयावःगु दु ।

४.इतिहास-थुकी प्रसिद्ध गोपालराज वंशावली (ने.सं. ५०९ पाखे, रा.अ.) दुध्याः । ध्व १७ -६३ पत्र जक प्राप्त जूगु खः । ध्व नेपालभाषाया न्हापांगु मौलिक ग्रन्थ खः । ध्वस्वयां न्ह्योया हरमेखला, नारदस्मृति व अमरकोश संस्कृतं भाय् ह्यगूगु खः । गोपालराज वंशावली करीव ४५० मनूया नां, ३०० थाय्या नां, निद्वः निद्वः संस्कृत व नेपालभाषा खँग्वः दुध्याः । थुकी २५ प्रतिशत (पत्र १७-२९) संस्कृतं व ७५ प्रतिशत (पत्र २९-६३) नेपालभाषां च्वयातगु दु । ध्व वंशावलीयात बयान यानातःगु पहकथं निव्वय् थले फु)

१. राजवंशावली (पत्र १७ क - ३० क)

२.भूतवृत्तान्त (पत्र ३० ख-६३ ख)

न्हापांगुली जुजुपिनि वंश तथा सामान्य खँ दुसा लिपागुली तात्कालिन थी थी घटना टिपोट यानातःगु खः । ध्व वंशावली मूलतः नेपाल-मण्डलया घटनावली दु, तर ध्वनाप स्वापु दुगु खँ प्राचीन सिंजा, मिथिला तथा भारतया बयानतकया अभिलेख थुकी जूगु दु ।

नेपालभाषाया प्राचीन व मौलिक स्वरूप सीकेत ध्व ग्रन्थ न्हापांगु व अतिकं ज्याख्यले दु ।

इतिहास विषय खँल्हाय् बले नेपालभाषां च्वयातैगु तात्कालिक घटना टिपोट पुस्तिका टिप्पणीया नं थःगु हे महत्व दु । थज्यागु टिप्पणी ने.सं. ५५१ तक नेपालभाषां च्वयातःगु लुयावगु दु । थ्व यक्ष मल्ल (५४९-६०२)या पालय् स्वयम्भूइ मयन कुसा छाःगु घटनाया छगू टिपोट खः ।

५. ज्योतिष – वाङ्मय कालय् व्यावहारिक ज्योतिष विषयया थी थी सफू नेपालभाषां ब्याख्या यानाः च्वयातःगु दु । गथेः-

(क) दशाफल (ने.सं.५१९, केशर पुस्तकालय)

(ख) केरलीय शास्त्र (ने.सं.५२४, रा.अ.)

(ग) भास्वतीकरण (ने.सं. ५२८, आशा सफूकुथि)

(घ) सुमती सिद्धान्त (ने.सं. ५३८, केशर पुस्तकालय)

(ङ) स्वरोदय दशा /ज्योतिराजकरण (ने.सं. ५४१, रा.अ.)

(च) भाषाज्योतिष (ने.सं. ५४२, रा. अ.)

(छ) सुमतिकरण (ने.सं. ६३२, रा.अ.)

६. कर्मकाण्ड - नेपालभाषां थाय्थासय् ब्याख्या यानातःगु कर्मकाण्डया ग्रन्थ पुलांगु अभिलेख ग्रन्थय् दक्खिसवय् अप्पो दु, तर थ्व वाङ्मय कालया छगूजक लुया वःगु दु ।

व खः -

दश कर्म पद्धति (ने.सं. ६१८, रा.अ.) थ्व छवपया तिभय् (स्वम्हजाना) जुजुपिं राय-रल-रण मल्लया पालय् च्वःगु खः ।

थथे वाङ्मयकाल (१५९-६३८) य् आपालं वाङ्मय च्वज्या जुइ धुंका नेपालभाषाय् सिर्जनात्मक साहित्य ने.सं. ६३८ स तन्त्राख्यान खनेदत । थनलि साहित्यया धाः हे न्ह्यात ।

३.प्राचीन साहित्य काल

नेपालभाषाय् दक्खिणसिक्खि अप्पो साहित्य सृजना जूगु ई प्राचीन साहित्य काल (६३८-९६६) खः । थुगु इलय् थी थी विधा व भाषा साहित्य प्राचीन काल धाय् निथी ई थुइकी । गथे -

१.पूर्व प्राचीन /मल्लकाल (६३८-८८८)

२.उत्तर प्राचीन /शाहकाल (८८८-९६६)

थुगु इलय् ब्वलंगु विधा बाखँ, चिंखँ, प्याखँ खः । मल्लकालय् राजकीय संरक्षण दयाः साहित्य अप्पो थाय् काल तर शाहकालय् ध्व मद्युसे मल्लकालया परम्परा बुलुहुँ न्ह्यानावनाच्चन । थन शाहकाल राणाकाल न्ह्योयात धाःगु खः ।

३.१ पूर्व प्राचीन/मल्लकालीन साहित्य

न्ह्यपुलां इलय् थुगु नेपालभाषा साहित्यया शुरुआत अनलि विकास व उत्कर्षय् तकं ध्यन । थबले नेपालभाषा संस्कृत, मैथिली भाषाया सहायक निर्देशन खँपु छ्यलेगु माध्यम कथं नं छ्यल, नापंथःगु हे स्वतन्त्र अभिव्यक्ति नं पिदन । बाखँ थुगु इलय् जनता च्वमिपिसं च्वःगु खनेदःसां मे व प्याखँ धाःसा थबले आपालं आपाः जुजुकवि,नाटककारपिसं च्वःगु लुयावःगु दु । थुगु इलय् साहित्य नेपालभाषाय् छुं भचाजक पिंदगु दु ।

मल्लकालीन नेपालभाषा स्वथिकय् व्वथलाः ब्वनेगु बेश जुइ । गथे -

(क) बाखँ (कथा) साहित्य, (ख) चिंखँ (पद्य), (ग) प्याखँ (नाटक) साहित्य

३.१.१. बाखँ साहित्य

नेपालभाषाया सिर्जनात्मक साहित्यया शुरुआत बाखँ साहित्यपाखें जुल । आःतक स्यूकथं ने.सं. ६३८ पाहेलाध्व ८ या तन्त्राख्यान (रा.अ.) हे न्हापांगु साहित्यिक ग्रन्थ खः । ध्व मूल सफूया सफू ल्ह्यया ब्वनेगु परम्परा लिपा लिपा तक जुल । थुकिया ल्ह्ययातःगु ने.सं. ६३९ चौलागा ५ या प्रति लसएन्जेल्स म्युजियम, क्यालिफोर्निया, अमेरिकाय् नं लुयावःगु दु ।

पुलांगु नेपालभाषाय् बाखँ साहित्य नं थी थी पहया दु । उकियात क्वय्बिया कथं ब्वथलेफु । गथे

(१) औपदेशिक बाखँ, (२) लौकिक बाखँ, (३) धार्मिक बाखँ

/ (१) औपदेशिक बाखँ- थुपि बाखँयात नं लुयावःगु थीथी पहया मू मू बाखँ न्वयविया कथं न्ह्यथने फु । गथे -

(क) तन्त्राख्यान- ध्व नेपालय् ब्वलंगु पञ्चतन्त्र शैलीया चीहा बाखँ माःहना खः । थुकी ४४ पु बाखँ दु । थुकी न्हापां छपु संस्कृत सिलः वियाः उकिया नेपालभाषानुवाद वीगु अनलि वनाप स्वापु दुगु बाखँ वियातःगु दु ।

(ख) कुशोपदेश (ने.सं. ६७५, टोकियो विश्वविद्यालय पुस्तकालय) ध्व रामचन्द्रया काय् कुशयात च्यापु च्यापु सिलक (अष्टक) य् अङ्गद, सुग्रीव व तारां उपदेश वियातःगु ग्रन्थ खः ।

(ग) धर्म लक्ष्मी संवाद (ने.सं. ६९१ व्यक्तिगत /माइक्रोफिल्म ई २९५/२६ ए)- ध्व धर्मराज व लक्ष्मीया धन तःधं कि ज्ञान तःधं धैगु बारे नीति बाखँ खः ।

(घ) हितोपदेश- (ने.सं. ६९१, नृतत्वशास्त्रीय संग्रहालय, बर्लिन जर्मनी) ध्व ग्रन्थयात हायन्स जोगेन्सन ने.सं. ४८१ या धकाः नालातःगु, लिपा मयजु ज्वाला स्थापितं अनुसन्धान याना ६९१ तक्या जुइफुगु, मखुसा व स्वयां लिपायागु धकाः न्वःछयुगु दु । ध्व बाखँ बङ्गालया नारायण पण्डितं दयकूगु संस्कृत हितोपदेशयात स्वतन्त्र च्वःगु खः ।

थथे हे थुपि हे नांया व मेमेगु औपदेशिक बाखँ नेपालभाषाय् दु ।

(२) लौकिक बाखँ -छुं धार्मिक स्रोत मखुगु लोक परम्परां न्ह्यानावयाच्चंगुयात लौकिक बाखँ धाइ । औपदेशिक व ध्व लौकिक बाखँया स्रोत ईशवी पूर्वया गुणादयं च्वःगु बृहत्कथापाखें न्ह्यानावःगु नालेगु याः । नेपालभाषाया लौकिक बाखँ न्वयविया कथं खनेदु । गथे -

(क) वेतालपच्चीसी/वेतालपञ्चविंशतिका (ने.सं. ७४०, व्यक्तिगत, माइक्रोफिल्म डी २२/२५)- थुकी वेतालं अष्टसिद्धि लाय्त सफल जूम्ह जुजुयात कंगु नीन्यापु बाखँ दु ।

(ख) मुद्राराक्षस (ने.सं. ८२१, रा.अ.) ध्व राजनिति सम्बन्धि संस्कृत प्याखँया बाखँ खः । थुकिया ने.सं. ८३९ या संस्करण भाजु छत्रबहादुर कायस्थं (१९०८) पिकाःगु दु ।

(ग) वत्सीसपुतली/सिंहासन द्वात्रिंशिका (ने.सं. ८२९, रा.अ.)- ध्व सिंहासनं पिहांवःपिं स्वीनिम्ह लापाचिया बाखँ खः । ध्व सफूया छगू संस्करण हायन्स जोगेन्सन (ई.सं. १९३९) पिकाःगु दु ।

(घ) शुकवहन्तरी/शुकद्वैसप्ततौ (ने.सं. ८५६, नेपालभाषा परिषद्)- ध्व वाउँभत्तुं छम्ह बनियाया कलाःयात कँगु न्हयनिपु बाखँ दुगु साहित्य खः । आशा सफू कुथी दुगु

ने.स. ८६६ या शुक्रबहत्तरी प्रेमबहादुर कसाःया सम्पादनय् चवसापासापाखें (१००) पिदगु ।

थये हे मेमेगु लौकिक बाखें नेपालभाषाय् खनेदु । उकी अप्पो यानाः थुपिं हे अध्ययन परम्परा न्ह्यानाच्वंगु दु ।

(३) धार्मिक बाखें- पुलांगु नेपालभाषाय् मूलतः प्यथी धार्मिक बाखें न्ह्यानाच्वंगु दु । इपिं थये खः-

(अ) पुराण, (आ) महाभारत, (इ) अवदान/जातक, (ई) रामायण

(अ) पुराण- नेपालभाषाय् थी थी पुराण च्वयातःगु खनेदु । उकी मध्ये भागवत पुराण (७२०), पशुपति पुराण (७५२), स्वस्थानी (उपपुराण, ७२३) लिङ्ग पुराण (७४१), स्वयम्भू पुराण (८६५), मार्कण्डेय पुराण (८१५), ब्रम्ह पुराण (८१५) आदि न्ह्यथनेबह जू ।

(आ) महाभारत- सभापर्व (७२१), आदि प्राप्त दु ।

(इ) अवदान -विचित्रकर्णिकावदान (७७१), जातक संग्रह (८७०) आदि खने दु । हायन्स जोगेन्सन (ई. १९३१) विचित्रकर्णिकावदान व सिरफ्रेड लीनहार्ड १९६३) मणिचुडावदानोद्धत पिकाःगु दु ।

(ई) रामायण- नेपालभाषाय् गद्य च्वयातःगु रामायण (८०५) नं न्हयगुलिं काण्ड दुगु व व्यागलं थी थी काण्डया नं लुयावःगु दु ।

नेपालभाषाय् विलंपौ (कियाबाखें) या छगू व्यागलं परम्परा नं दु । थ्व इवल्य् ने.सं. ७५७ स सिद्धिनरसिंह मल्लं कृष्ण देगः दयकूवले कीकातःगु रामायण (छिदी (छेरी) तला) व महाभारत (चव्य तला) समग्र थन न्ह्यथने बहजू ।

३.१.२ चिखें (पद्य) साहित्य

नेपालभाषाय् पुलांगु काव्य फुक धैथे मैया रुपय् दु । उकिं पुलांगु कवितायात पुलांगु में नं धायगु याइ । दाफाभजन परम्पराय् थ्व न्ह्यानाच्वन । मानदास तुलाधरं (१०२०-१०९५) ने.सं. १०४७ कौलागा ७ निसैं जीवकाःछि पुलांगु में मुनादिल । वयकलं मुंगु द्रःछिपु में पिदने धुंक्गु दु । वयकःया लिपा प्रेमबहादुर कसांकार, छत्रबहादुर कायष्ठ, जनकलाल बैद्यपिंस मुलांगु में पुनादिल । बैद्यजुं ला उकी हे विद्यावारिधि (पी.एच.डी) उपाधि कयादिल, व उगु अनुसन्धान-प्रबन्ध (११०६) पिक्या नं दिल । नेपालभाषाया चिखें (काव्य) विधा मौलिक खने दुगुलिं डा. सीगफ्रीड लीनहार्ड नेवारी गीति मन्जरी (ई. १९७४) पुलांगु सच्छिपु मैया संग्रह सम्पादन

/अनुवाद पिकया दिल । थुपिं फुकक भजन परम्पराया में जुल । उकियात निगूगु संस्करण (ई. १९८४) य सङ्गस अफ नेपाल (नेपालया में) नां ह्यूगु दु । थुपिं फुक भजन परम्पराया में जुल ।

ने.सं. ६९० या दशकय् च्वःगु में नेपालभाषाया दक्खिसिक् पुलांगु काव्य खने दःवःगु दु । इपिं मे थये खः -

(१) प्रनमति श्रीजुगपति...ने.सं. ६९२ स च्युंगु

(२) अमल सहस्रनाम श्री बुगमलोकयेश्वर..... ने.सं. ६९४ स चोगामक्वाथ दैबले च्युंगु ।

ने.सं. ६९१ या अपूर्ण मे नाप थुपिं मे यलया तिभय् (स्वम्ह जाना) शासकपिं नरसिंह देव, पुरन्दरसिंह देव, उद्धवसिंह देव (६८०-७१७) या विजय यात्रा सम्बन्धि वीर रसं जाःगु काव्य खः । थुकिया चिंमि (कवि) सीमदु ।

ल्यय्गु व भजन परम्पराय् जुजु महेन्द्र मल्ल (यं ६८२- ६९४) या नां दुगु में दुगुलिं उकिया आधारं महेन्द्र मल्लयात गुलिंसिन् न्हापांम्ह अथवा आदिकवि नालेगु याः ।

जुजु सिद्धिनरसिंह मल्ल (यल, ७३९-७८१) या धाःसा यल लाय्कूया धातु कला संग्रहालयय् (आः पाटन संग्रहालय) सिंहासननाप तयातःगु दैय्दसं तछला ज्याःपुन्हिबले कृष्णदेगल्य् ब्वय्माःगु ३१ पु में व उकिया क्पिपा दुगु तुलंपति (पौभाः) हे दु । उगु मैयात भजन सफुती ल्यय्पिस ३१, ३४, ३६ पु में दुध्याकाः गीत एकत्रिंशत्/चतुत्रिंशत्/षट्त्रिंशत् धायगु यानातल । थ्व में गीतगोविन्द शैलीया जूगुलिं व मैया अन्त्यय् गोपीनाथया भक्ति सेवा क्यनातःगुलि सिद्धिनरसिंहया थ्व काव्य - संग्रहयात 'गीत गोपीनाथ' नं धाय्फु । थुपिं मध्ये छुं में दैय्दसं कांती दबुली हालेगु परम्परा आःतकं दनि ।

आपालं संस्कृत काव्य च्वयाः कवीन्द्र उपाधि समेत काःम्ह जुजु प्रताप मल्ल (यं, ७६१-७९४) या नेपालभाषाय् छुं छुं जक फुटकर कविता लूगु दु ।

पुलांगु काव्य ५१९ पु मैया संग्रह नेपालभाषा गीत (संगीत भाषा नं धाइ) छगू तःधंगु उपलब्धी खः । थ्व जुजु जगतप्रकाश मल्ल (ख्वप, ७६५-७९३) व वया मन्त्री चन्द्रशेखर सिंह निम्ह जानाः थःथःगु नांया न्हापांगु खँवः क्वकयाः जगच्चन्द्र नामं च्वःगु काव्य संग्रह खः । थुकिया गुलिखे में जगतप्रकाश मल्लं च्वःगु प्याखं सफू नं मुंवःगु दु । थ्व मुना दुने दुध्याःगु अष्टनम्यिका गीत (मैपु ल्याः १४९३-४९९) काव्यया

मिखां स्वयंबले तस्सकं च्वछायबह जू । थुकी थःपित “न्हुल जयदेव” (न्हुम्ह जयदेव) धका च्वछायातःगु दु ।

मल्लकालीन पद्य साहित्य खास यानाः जुजुपिसं च्वःगु खनेदु । तर थुबले सर्वसाधारण कविपिं नं मदुगु मखु । डा. जनकलाल बैद्यजुं प्राचीन कालज्वःछिया थज्यापिं ७६ म्ह कवि लुइकूगु दु । थुपिमध्ये कवि केशव उदास (ख्वप, च्वःगु ७१२-७३२) या गीतेश्वर पुवादे मैया नां कायबह जू । वयकःया हनूमान गीतया आधारय् बाग्लुङ्ग आःतक हनूमान प्याखें हुइकेगु परम्परा न्ह्यानावयाच्वंगु दु । मेम्ह कवि जगत्केशरी (भ्वंत, च्वःगु ७९८) या “चण्डेश्वरी स्तोत्र” भ्वंतय् दैय्दसं बैशाखं (बछ्लां लच्छि पाठ याय्गु चलन दु । उकियात स्थानीय भ्वंमितसं ‘परनाम’ धाय्गु याइ । उकिया न्हापांगु इवः “परनाम याडा गुरुसके आज्ञा पवने” खः । जगत्केशरीया काभ्रे जिल्लाया छम्ह छोयाबारेया “धनेश्वर स्तोत्र” नं चल्ती दु ।

पुलांगु मैया इवल्य मिसा कवयित्रीपिसं च्युंगु कविता नं न्ह्यथनेबहजु । उकीमध्ये यँया रानीपिं ऋद्धिलक्ष्मी (पार्थिवेन्द्र मल्ल, ८००-८०७ या रानी), भुवनलक्ष्मी (भूपालेन्द्र मल्ल, ८०७-८२१ या रानी), कुमुदिनी देवी (जगज्जय मल्ल, ८४२-८५४ या रानी) या भक्ति मै थन लुमंकेवह जू ।

नेपालभाषां ल्यू मल्लकालया प्रायः सकल जुजुपिसं मे च्युंगु दु । इपिं दाफा भजनय् हालेगु नं याः । अप्पो धैथें पुलांगु प्याखं गीतिनाटक जूगुलिं उकिया पाखें नं आपालं मै वःगु दु ।

नेपालभाषाय् पुलांगु मैय् सायाः मै (गाइजात्रे गीत) या ब्यागलं धाःन्ह्यानाच्वंगु दु । अज्यागु मैयात कथाल्हाये धाय्गु चलन दु । थज्यागु छपु मै ने.सं. ८६४ स जुजु जयप्रकाश मल्लया पालय् धनन्तं हागु आशासफुकुथी दुगु “लोकचरित्र गीत” खः । ३.१.३ प्याखें साहित्य

बाखें व चिखें (चिनाखें/कविता - स्वयां लिपा तिनि नेपालभाषाय् प्याखें खनेदत । मुक्कं नेपालभाषाया प्याखें शुरु जुइ न्ह्यो नेपालभाषां निर्देशन बीकथं संस्कृत व मैथिली भाषाया प्याखनय् छयल । थथे छयःगु दक्कसिवय् न्हापां ने.सं. ५३२ स ज्योतिर्मल्ल (ख्वप, ५२९-४८) या पालय् जुजु-स्वयम्भू ल्हवंबले हुइकूगु “चतुरङ्क रामायण” स जूगु दु । थुकि ल्यूने यक्ष मल्ल (ख्वप, ५४९-६०२) या ने.सं. ५६१ या खें वःगुलिं उकियात अवलेया धका गुलि च्वमिपिसं थुइकूगु दु ।

मुक्क नेपालभाषाया न्हापांगु प्याखें सिद्धिनरसिंह मल्लं (यल, ७३९-८१)

चवःगु एकादशीव्रत (छद्माः) खनेदत । ध्व ने.सं. ७५३ स चवःगु खः । ध्व प्याखँ श्री निवास मल्ल (यल, ७७८-८०५)या दशावतार (पुधाः (ल्ट्यःगु ८३४) दुने संग्रहित जुया चवंगु खः । ध्वयां ल्यू मेगु छद्माः प्याखँ वसुन्धरा (७६४) खनेदत । ध्व यँ, इतुंबहालया रत्न वज्राचार्य खँ व्यूगु (चवःगु) खः ।

‘मूलदेवशशिदेव’ नेपालभाषाया स्वधाःया पूधाः प्याखँ खः । जगतप्रकाश मल्ल (ख्वप, ७६५-७९३) या ध्व प्याखँ वया में ‘नेपालभाषा गीत’ स मुनातःगुलि ध्व ने.सं. ७९२ न्त्यो चवःगु सीदु । ध्व प्याखँ लौकिक परम्पराया बाखँया लिधंसाय् मूलदेव व शशिदेव निम्ह दाजुकिजाया छम्ह मिसाप्रति जूगु मतिनाया बाखँ खः । ध्व सफू जर्मन भाजु होस्ट ब्रिंकहाउस ई १९८७ स जर्मनी भाषां पिकयादिल ।

नेपालभाषाय् पूधाः प्याखँ ३० धा तकया दु । ध्व महानाटक रणजित मल्ल (ख्वप, ८४२-९०) या ‘शनैश्चररोहिणि’ (८६२) खः । २४३ पत्रया ध्व कार्तिक लच्छि न्हित्यं छगू धाः हुइकेभनं चवःगु खः ।

नेपालभाषाया मेमेगु मूमु प्याखँ क्वय्वियाकथं बीफू । गथे- भूपतीन्द्र मल्ल (ख्वप, ८१६-४२) - विक्रम चरित (८२६, प्र. १०९०), स्यमन्तकोपाख्यान (चव. ८२६)

महीन्द्रसिंह (भाष्कर मल्ल, यँ, ८२१-४२) - धान्यवती (चवः ८३९) रणजित मल्ल (ख्वप, ८४२-९०), ययात्युपाख्यान (चव ८८१, प्र. ११०६), हरगणकथा) चव. ८७५, प्र. ११०८), मदनचरित (प्र. ११०३), वीरवीरिणि (चव. ८८५, प्र. ११०३), जयप्रकाश मल्ल (यँ, ८५६-८८८) - रत्नेश्वर प्रादुर्भाव (चव. ८८०, प्र. १०८४), वीरध्वजोपाख्यान (चव ८७७, प्र. १११५)

पुलांगु नेपालभाषाय् मेमेपिं जुजुपिनि मेमेगु प्याखँ नं दु । प्याखँ साहित्यया बांलाक ब्वंज्या मजुनिगुलिं बांलाक सु गुम्ह नाटककार छु गथे च्वं धकाः बांलाक ध्वायुइके मफुनि ।

नेपालभाषाय् प्याखँ साहित्यया ध्व परम्परा दुथें प्याखंया सागीतिक व कर्मकाण्डीय पद्धतिया व्यागलं वाङ्मय उपलब्ध जू । उकियात सांस्कृतिक पक्ष नालाः उकिया चर्चा थन जुइमखु ।

शुकथं पूर्व प्राचीन काल अर्थात् मल्लकालया मूमु साहित्यया छगू लू (भल्का) न्त्यथने धुंकाः आः उत्तर प्राचीनकाल अर्थात् शाहकालया साहित्यय् छपलु स्वय् । नेपालभाषाय् वि.स. १९०३ आश्विन १ गते (नेसं ९६६ स कोतपर्व जुयाः राणाशासन

न्त्याः गु ई स्वयां न्ह्यो व पृथ्वीनारायण शाहं ने.सं. ८८८ यँलाथ्व १४ स यँदेय्
त्याकूगु इलं लिपायात पूर्व शाहकाल वा शाहकाल जक धयाः थुइकेगु-चलन दु । थुगु
इलय् नं मल्लकाल थें साहित्य बुलुहुं न्ह्यानाच्चन ।

३.२. उत्तर प्राचीन / शाहकालीन साहित्य

मल्लकाल धुंकाः नेपालभाषा साहित्यया प्रतिकूल अवस्था जूसां थःगु हे पहलं
न्ह्यानाच्चना । थुगु ईया साहित्य न्हापाया हे निरन्तरता जूगुलिं ध्व हे ईयात नं
नेपालभाषाय् पुलांगु ई हे नालेगु चलन दु । थुगु इलय् न्हापांगु साहित्य धाः न्ह्यानावःगु
नापनापं छुं छुं ईकथं ब्वलंगु नं दु । थथे न्हू ब्वलंगुली अप्वः बौद्ध साहित्य थहाँवंगु
सीदु । थुगु ईया साहित्य नमूना अप्वः धैथें चित्तधर हृदय (१०२६-११०२) या
नेपालभाषा साहित्यया जातः (१०९१) स पिदंगु दु ।

३.२.१. बाखं साहित्य

उत्तर प्राचीन कालया उपलब्ध बाखं साहित्ययात पूर्व प्राचीन कालया
साहित्यनाप ज्वःलाकाः ब्वथल धाःसा क्वयूविया कथंया किपाः खनेदै । गथे-

१) औपदेशिक बाखं - तन्त्राख्यान (जातः, पौ २४७-४८) धर्मलक्ष्मी संवाद (जातः पौ
४४-४५)

२) लौकिक बाखं - द्वित्रिंशतिपुत्रिका (ने.सं. ९६१, जातः १९२-३) विचित्रकर्णिकावदानोद्धृत
(जातः १९४-६), वीरसिखा (जातः २२४-५), वेतालपञ्चविंशति (जातः २४५-७),
सहस्ररजनी (जातः २३०-३२) ।

३) धार्मिक बाखं - (अ) पुराण - स्वयम्भू पुराण (ने.सं. ९९७ जातः १९७ - २००)
शिवरात्री पर्वकथा (बखतमानं च्वःगु ने.सं. ९९८ छत्रबहादुर कायष्ठ, १०९७ स.
प्रकाशित) आदि ।

आ) महाभारत - भीष्म-युधिष्ठिर संवाद (ने.सं. ९०३, जातः १३९-४०), महाभारतया
छुं (जातः २१०-१२) आदि ।

इ) रामायण - सप्तकाण्ड रामायण (ने.सं. ९३८, रा.अ.) अध्यात्म रामायण (ने.सं.
९४९, रा.अ.), रामायण (ने.सं. ९६६, रा.अ.) रामायण (चवंम्ह महेश्वर आजु, ने.सं.
९०४, जातः १४०-४३), रामायण (मानवीर भुजुं च्वःगु, ने.सं. ९९८, जातः २००-
१) आदि ।

ई) अवदान/जातक - अष्टमीव्रत महात्म्य (ने.सं. ८९७ जातः १३६-८), गुणकारण्डव्यूह
(ने.सं. ९४६, जातः १५८-६०), वीरकुशावदान (अमृतानन्द कृत, जातः १६०),

कुशावदान (ने.सं. ९५४, जातः १७१-२), उपोषदन्नत कथा (ने.सं. ९५९, जातः १७४-५), अहोरात्रव्रत कथा (ने.सं. ९६०, जातः १७५-६), वसुन्धराव्रत कथा (ने.सं. ९८४, जातः १८७-८), सुचन्द्र, गृहस्पति (ने.सं. ९८४, जातः १८८-९), विश्वन्तर (ने.सं. ९८८, जातः १९१-२) आदि ।

३.२.२. चिखँ (काव्य) साहित्य

मल्लकालय् अप्पो जजुपिं खनेदुगुली आः जजुपिनि मे छपु निपु जक खनेदु । जन साधारण कविपिं अप्पो खनेदत । थुगु इलय् पुलांगु भक्ति परम्पराय् छगू ह्युपाः वल । थवले निर्गुण (सन्त परम्पराया गहन मे) भजन मे खनेदत । थवले परम्परागत जातीय संगीत मेया थासय् शास्त्रीय छन्दोबद्ध मे खनेदत ।

थुगु ईया लक्ष्मी सुनन्द विप्र (चव.ने.सं. ९१९)या भुजङ्गप्रयात छन्दय च्वयातःगु 'शारदास्तोत्र' (जातः १४८-९) स्वयाः लिपाया कविपिं वैकुण्ठप्रसाद लाकौलपिन्सं छन्दय कविता (चिखँ) चिने सयकूगु खः ।

नेपालभाषाय् अमृतानन्द वन्दे (८९४-९५४) या स्तोत्र काव्यया नं थःगु हे थाय् दु । वय्कःया मूलतः बौद्ध धार्मिक कविता मुना भाजु छत्रबहादुर कायष्टं (१११२) पिकाःगु दु । अमृतानन्दं चरपतिपादं संस्कृतय् २५ सिलकय् चवःगु आर्यावलोकितेश्वर स्तोत्र (जातः १६१-३)यात मूल छन्दय् हे नेपालभाषां ह्युगु छगू विशेषता भाःपी । अमृतानन्दया किजा सुन्दरानन्द वन्दे (चव. ९५५) नं नेपालभाषाय् छुंछुं कविता च्वयादीगु त्रिरत्न सौन्दर्य गाथाय् पिदंगु दु । यँ वंवहाःया विद्यानन्द वज्राचार्य (चव. ९४५) या सायात मे/ कथाल्हाये मे (जातः १५५-८) पुलांगु हासिख्यालि परम्परायात न्ह्याकूगु दु ।

स्वामी अभयानन्द प्रधानमन्त्री भीमसेन थापा (९२४-९५९) या किजा रणवीर थापाया स्वामी जुइधुंकाया नां खः । वय्कलं नेपालभाषाय् छुं भचा निर्गुण भजन मे चिनादीगु दु । वय्कःया मे लगं, वंवहाःया दाफाय् अप्पो हालेगु याः । वय्कःया नां जाःगु मे "मायान केनकाव तल हे जगत" "हानं थथिज्यागु जन्म काये दइमखु रे" आदि खः ।

३.२.३. प्याखँ साहित्य

नेपालभाषाय् थुगु ईया प्याखं तस्सकं म्हो जक दु । मल्लकालय् उत्कर्षय् ध्यंगु व अप्पो च्वइगु विधा आः वयाः म्हो जुजु वन । थुगु इलय् चवःगु प्याखं थये खः । हनुमान नाटक (ने.सं. ९२०) - ध्व अमृतानन्द वन्देजुं संस्कृत मूलनापं तयाः नेपालभाषां

हिलादीगु खः । ल्युने च्वयातःकथं ध्व पाल्पाया जुजु पृथ्वीपाल सेनयात यलय् कुनातःबलय् अनयात नेपालभाषा स्यनेकथं ध्व प्याखं च्वज्या जूगु खः ।

महासत्त्वोपाख्यान (ने.सं. ९५१) - ध्व जुजु राजेन्द्रविक्रम शाहं (९३७-९६७) - बौद्ध बाखं महासत्त्व राजकुमारया दानशीलताया विषयय् च्वःगु लोकं ह्वाःगु प्याखं खः ।

शुक्रियात मानदास - सुगतदास तुलाधरं (१०८७) पिकाःगु दु ।

घंठसफुल (च्वःगु ९५६) - ध्व यलय् कात्ति दवुली क्यनीगु प्याखं व बाथः प्याखंया संग्रह खः । ध्व न्हापानिसैंया परम्पराया प्याखं च्वःगु खः ।

सुघनाबदान - चित्तधर हृदय (१०९१) ध्व नेपालभाषां मे व खँ हिन्दी च्वयातःगु सफू खः धकाः म्हसीका वियादीगु दु । (जात : २४८-२५०)

थुकथं नेपालभाषाया उत्तर प्राचीन कालं पूर्वकालया परम्परायात बुलुहुँ सां न्ह्याकावं यन । नेवाःतय् राज्य मदय् धुंकाः कर्पिनी शासनया इलय् नेवाः साहित्य म्हो जुइगु स्वाभाविक हे खः । तर ध्व साहित्य घाः पूर्णतयाः त्वाःमदसे फाटफुट नकसां सिर्जना जुयावं च्वन । ध्व हे इलय् शाह जुजुपिन्त समेत शक्तिं तापाकाः राणा शासन न्ह्यात । शाहकालय् साहित्ययात प्रत्यक्ष दमन जूगु खने मदगुलिं आः नेपालभाषायात भ्रन् थाकूगु ई वल । ध्व न्हूगु वःगु परिस्थितिं नेपालभाषा साहित्ययात प्राचीन (पुलांगुलिं) माध्यमिक (दथुगु) कालय् ह्युपाः हल ।

४. माध्यमिक साहित्य काल

नेपालभाषाय् माध्यमिक काल बारे छगू मत मजू । शुक्रियात फयांफक्व माध्यमिक काल मधायगु प्रवृत्ति अप्पो दु । चित्तधर हृदयजुं ला थासा आखलं नेपालभाषा (अबले ने.सं. १०२७) पिदने न्ह्योयात पुलांगु साहित्य भाःपाः पुलांगु नेपालभाषा साहित्यया जात : (१०९१) हे पिकयादिल । माध्यमिक काल (दथु ई) गबलेनिसें न्ह्यात धैगु खँय् विद्वानतय् दथुइ विवाद दय्फु । थन राणाकालया शुरु ने.सं. ९६६ निसें व न्ह्याःगु नालेज्या जूगु दु । नेपालभाषाया दथुगु ईयात निथिकय् ब्वथले ज्यू । गथे -

१) पूर्व माध्यमिक / प्रारम्भिक राणाकाल (ने.सं. ९६६-१०२०) दशक, २) उत्तर माध्यमिक / पुनर्जागरण (ने.सं. १०२० दशक १०६१)

४.१. पूर्व माध्यमिक (न्ह्यः दथुगु) साहित्य

वास्तवय् थुगु ई व शाहकालया साहित्ययात पाके तस्सकं थाकु । आःतकया

परम्पराय् ध्व ईया साहित्ययात नं उत्तर प्राचीन (लिपुलां) साहित्यया हे ब्वकथं न्ह्यथनेगु चलन दु । तर थन उकियात पाकाः न्ह्यब्वय्ज्या जुइत्यंगु दु । थुगु ईया साहित्य वास्तवय् गुलिं लिपुलांनाप गुलिं लिदथुनाप ज्वःलाः ।

थुगु इलय् ब्वलंगु बाख् व प्याख् ईया स्पष्ट व माःछि साहित्य ज्वलं मालेज्या मजूनि । उकिं थन उकिया चर्चा याय्फै मखु । चिखं (काव्य) धाःसा थुगु इलय् माःछि दय्धुंकल ।

हरिभक्त माथेमा (यै, १४३-१०१५) पूर्व माध्यमिक ईया न्ह्यलूवा कवि खः । वय्कःयात राणा शासकपाखें सदाँर उपाधि प्राप्त जूगु दु । वय्कः हिन्दी काव्य सफू भजनमाला (प्र.वि.सं. १९८६/ ने.सं. १०४९) स न्ह्यपु नेपालभाषा भजन मे नं दुथ्याः । उकी “थःत थमन मसियाव दुःख सियाच्चवना रे” “ज्ञानी मय्जु थन भासिं छितः नाप लाये रे” आदि दार्शनिक मे लोकंहवाः ।

मानबहादुर जोशी (१६७-१०३७) ध्वय्कःया न्यागू भाग दुगु रागमाला (कविता सफू) लुयावःगु दु । ध्वय्कलं नं दार्शनिक मे चिनादी । ध्वय्कःया गद्यकृति स्वस्थानीसार व शिवरात्रीमहात्म्य नं दु ।

थुगु न्ह्यः दथु इलय् कवि तुलसीदासं ने.सं. १०१६ स ७७ सिलःया माधव सुलोचनाया बाख् हनाः बाख् मे (खण्डकाव्य) च्वयादिल । (पुलांगु मे स्वंगूगु, १०८८) उकिया न्हापांगु इवः खः - “खव पासा करमया ख्याल हरि हरि” ।

मानलाल माय्के, (यै, १९७-१०३७) भचा लिपायाम्ह कवि खःसां वय्कःया प्रवृत्ति थुगु ईया कविपिनाप ज्वः वय्कलं नेपालभाषा, नेपाली व हिन्दी मे च्वयादी ।

न्ह्य दथु ईया कविपित नेपालभाषाय् ‘भक्तकवि’ नं धाइ । थुगु इलय् गहन दार्शनिक भक्ति काव्य च्वय्ज्या जुल । थुगु ई व लिपुलां ईयात अवलेया साहित्य जालाक प्रकाशय् मवःगु व बालाक साहित्य सिर्जना मज्जुगु भाःपिया उकियात अन्धकार युग नं धाय्गु याः ।

४.२. उत्तर माध्यमिक/पुनर्जागरण साहित्य

थासा आखलं नेपालभाषा च्वसु वा सफू पिदने शुरु जूगु ईयात पूर्व माध्यमिक उत्तर आधुनिक इलय् मूपूगु भाःपेगु चलन दु । राजनैतिक रुपं ध्व प्रारम्भिक राणकालं देव शम्शेरया सुधारवादी पलाः न्ह्याःगु ई लाःवः । थुगु इलय् वि.सं. १९५८/ने.सं. १०२१ स नेपालय् दक्खिसिबय् न्हापां ‘गोरखापत्र’ पिदन । थुकिया लिच्वः दक्ख कथंया च्वज्या- पिकाज्याय् लात । ध्व हे इवलय नेपाली भाषाया माध्यमिक कवि राजीवलोचन

जोशी (१३८-१०५०) थःगु काव्य सफू कैदारकल्पया निगूगु संस्करणय् (वि.सं. १९६१/ ने.सं. १०२४) छपु नेपालभाषाया कविता नं दुध्याकल । व कविताया न्हापांगु ड्वः “सूँसूँ सूँ जसुकाल वया” खः ।

ध्वयांल्यू नेपाली लय्पौ “सुन्दरी” (१:५) स सिद्धिदास अमात्य (९८७-१०५०) या “विन्दु समस्या” वि.सं. १९६३ कार्तिक संलहु । ने.सं. १०२६ कौलागा आमाइ खुन्हु पिन ।

थये फुटकर च्वसु पिनदे धुंकाः नेपालभाषां दक्कसिवय् न्हापां देवनागरी थासा आखलं एकविंशति प्रज्ञापारमिता (१०२९) सफू पण्डित निष्ठानन्द बज्राचार्य (९७८-१०५५) पाखें पिन ।

थुगु इलय् पिदंगु साहित्य आःतकया परम्पराय् न्हूगु छाँटयाःगु, न्हूगु जोशं पिकाःगु व न्हून्हुगु विषयवस्तुया समेत जूगुलिं थुगु ईयात पुनर्जागरण काल (हाकनं मूपूगु ई) धाइ । थुगु इलय् मूरुपं न्याम्ह महारथीपिन्सं नेपालभाषा साहित्य व समाजयात न्यागु विषयया रथ न्ह्याकेगु नेतृत्व यात । वयकः महारथीपिन्सं न्ह्याकूगु विषय व वयकःपिं खः -

१) निष्ठानन्द बज्राचार्य (यँ, ९७८-१०५५)- गद्य साहित्य

२) सिद्धिदास अमात्य (यँ, ९८७-१०५०)- पद्य साहित्य

३) जगतसुन्दर मल्ल (ख्वप, १००२-१०७२)- शिक्षाख्यः

४) योगवीरसिंह (यँ, १००५-१०६२) - सामाजिक चेतना

५) धर्मादित्य धर्माचार्य (यल, १०२२-१०८२) - पत्रकारिता

१) निष्ठानन्द बज्राचार्य - ध्वय्कलं तःदैं थाय्थासय् बाखं कनेज्या याय्धुंकाः खँल्हाबँल्हा नेपालभाषां थम्हं हे थानाः सफू पिकयादिल । वय्कलं पिकयादीगु नेपालभाषाया न्हापांगु सफूया खास नां “श्री प्रज्ञापारमिता देवीयागु एकविंशति श्लोकया भाषा सहित” (१०२९) खः । थुकियात चीहाकलं एकविंशति प्रज्ञापारमिता धाय्गु याःगु दु । ध्व बौद्धनव ग्रन्थ मध्ये छगू प्रज्ञापारमिताया नीछ्पु सिलःया संस्कृत मूल नापं तयाः नेपालभाषा अनुवाद पिकयादीगु खः । ध्वय्कलं मेगु बौद्ध नवग्रन्थ ललितविस्तरयात ने.सं. १०३० निसं १०३४ तक थानाः पिकयादिल । ध्वय्कःया मेगु बौद्ध ग्रन्थ बोधिचर्यावतार (१०४२) व बोधिज्ञान (१०४३) खः । ध्वय्कःया कृति ललितविस्तरं नेपालभाषाया गद्य साहित्यया नी स्वन । ध्व सफू वय्कलं न्हापा न्हापाया च्वयाभासं मच्चःसे गथे न्वंवाइगु खः अथे हे च्वयादिल । ध्व नेपालभाषाया च्वज्याया इतिहासय्

न्हूगु ह्युपाः जू वन । उकिं निष्ठानन्दं बौद्ध ग्रन्थ जक च्वःगु जूसां वय्कःयात चित्तधर हृदयं 'गद्यगुरू' धयादिल । वय्कःया ललितविस्तर संस्कृत भासं विकसित बुद्धया जीवनी जक मज्जेसे स्वयम्भूपुराण आदिया खँ नं दुध्याकाः स्वतन्त्र रुपं च्वःगु गद्यकृति खः ।

२) सिद्धिदास अमात्य - ध्वय्कलं नेपालभाषा माध्यमिक काव्यया नेतृत्व यानादिल । ध्वय्कःया शुरुया चिँखँ (कविता) नेपालीभाषया 'सुन्दरी' लयपती पिन । वय्कःया न्हापां पिनंगु चिँखँ "विन्दु समस्या" (१०२६) खः । वय्कःया जीवनकालय् छगूयां छगू कविता सफू सज्जनहृदयाभरण (१०४०) पिन । तर वय्कलं आपालं काव्यग्रन्थ तयार याना थकल । वय्कलं नेपालभाषाय् न्हापां महाकाव्य सिद्धिरामायण (चव. १०२६-३४) च्वयादिल । वय्कलं साहित्य विषयया जक मखु रचनात्मक विषय छन्दशास्त्र, कामशास्त्र, संचार, वाणिज्य, व्याकरण, विद्युत व ज्योतिष विषयय् नं चिचिहाकःगु ग्रन्थ च्वयादिल । वय्कःया दक्खिसिवय् च्वन्त्याःगु खण्डकाव्य सत्यसती (चव. १०३३, प्र. १०८३) खः । ध्व निगू समस्या पूर्ति "धर्म तो ते मखुका" व "नानी छिं छु धया का" छयलाः बाखं हना चिनातःगु तत्कालीन समाजया मार्मिक चित्रण खः । समस्यापूर्ति जायकाः खण्डकाव्य च्वःगु शायद समस्यापूर्तिया इतिहासय् ध्व हिन्दी नेपालीया लागि नं दसु बीबहःगु खँ खः ।

महाकवि सिद्धिदास अमात्यं पद्य जक मखु आत्मकथा (चव. १०४० पाखें, प्र. १०८७), बाखं शिवविलास (चव. १०४० पाखें, प्र. १०८७) व लघु निबन्ध पुचः सर्वबन्धु (१०४३) नं च्वयादीगु दु ।

सिद्धिदासया कवि श्रेष्ठयात कदर यानाः जोग-मण्डली (१०३०-३६) या कवि सभाया न्हापांगु कविता वय्कःया छगू समस्या पूर्ति "मालिनीया प्रसाद" पाखें न्ह्याकातःगु दु ।

सिद्धिदासया कवि श्रेष्ठतायात कदर यानाः जोग मजुली (१०३०-३६) या कवि- सभाया न्हापांगु कविता वय्कःया छगू समस्यापूर्ति "मालिनीया प्रसाद" पाखें न्ह्याकातःगु दु ।

महाकवि सिद्धिदासं नेपालभाषाय् गजल साहित्यया शुरुआत "राग गजल कौवाली" (१०४० जःखः) पर्चा पिक्याः यानादीगु दु ।

३) जगत्सुन्दर मल्ल- माभासं शिक्षा बिमाःगु खँय् बःवियाः नेपालभाषां शिक्षा बिमाः कीर्तिमान स्थापना याःम्ह माष्टर जगत्सुन्दर मल्ल राणाकालीन नेपालया छम्ह

शिक्षाविद् खः । वय्कःया ४७ पु दुगु ईसपं दएकातःगु बाखं (१०३५) नेपाल भाषां थासा आखलं पिदंगु खंगूगु सफू खः । उकी वय्कलं थःत जे.एस. मल्ल नां छुनातःगु दु । वय्कलं पेटेरपाली (उपन्यास)या अनुवाद नं यानादीगु दु । वय्कलं नेपालभाषा-अंग्रेजी व अंग्रेजी -नेपालभाषा खँग्वःधुकू नं दय्का दीगु दु ।

वय्कलं मांभासं शिक्षा थम्हं बियादीगु जक मखु थः परिवारयात नं बांलाक शिक्षित यानादिल । वय्कःया शिष्यपिसं नं लिपा नेपालभाषां शिक्षा बीगु परम्परा न्हयाकल । वय्कः थः किजायात शिक्षा बीगु सिलसिलाय् जापान नं भाःगु दु । मांभाय् प्रति वय्कःया अगाढ विश्वासयात लुमंकाः नेपालभाषाभाषी वय्कःयात श्रद्धापूर्वक 'मास्टर' धाय्गु याइ व वय्कःया हे नामं नेपालभाषा माध्यमं ब्वंकीगु ब्वंकुथिया नां जगतसुन्दर ब्वनेकुथि यँय् चाय्कूगु दु ।

४) योगवीरसिंह- योगवीर सिंहया विशेषता साहित्यया माध्यमं सामाजिक चेतना थकायःगु खः । वय्कःया कापः कोठी माध्यमिक नेपाली व नेपालभाषाया साहित्यकार कविपिनि कवि-सभा यानाः व फुकु छगू कापी च्वयातःग खः । उगु संग्रह प्राप्त जुयाः जोग मण्डलीका कवि र कविता (२०५२) शरदचन्द्र भट्टराईया सम्पादनय् पिदंगु दु । योगवीरसिंह नेपाली भाषाय् जोगवीर उदास नामं च्वयादीगु दु । वय्कःया संलग्नता राणाकालीन समाज जागरणया ज्याखँ माधवराज पर्व, क्यांछे लामा पर्व, पुस्तकालय पर्व, आडम्बरमत पर्व व सन्तानब्बे सालपर्वय् जूगु दु । पुस्तकालय पर्वया नायः वय्कः हे खः ।

योगवीरसिंहया कविता मुना योगसुधा (१०७१) प्रकाशित जूगु दु । वय्कलं शकुन्तला (अपूर्ण, छुधाःजक) नाटक नं च्वयादीगु दु । उकिया 'नेपालभाषा' (१०४८) मे नेपालभाषाय् विशेष जागरण हय्त सफल जुल । "नेपालभाषा जीर्ण जूगु अल्सी मचासे भिंकेनु । भारतीय शास्त्रभवनं मान ध्वैत बीके नु ।" नेपाल भाषाय् जागरण हय्त विकल जुल ।

५) धर्मादित्य धर्माचार्य- ध्वय्कः नेपाल भाषाया न्हापांम्ह पत्रकार खः । ध्वय्कलं ने.सं. १०४५/बु.सं. २४६९ स न्हापां बुद्धधर्म नांगु पत्रिका पिकया दिल । लिपा नेपालभाषाभाषीपिनि अनुरोधं थुकी 'नेपालभाषा' नं स्वानाः ने.सं १०४७-५० तक "बुद्धधर्म व नेपालभाषा" नामं पत्रिका पिकयादिल । ध्वय्कलं नेपाली "हिमालय बौद्ध" अंग्रेजी "बुद्धिष्ट इण्डिया" हिन्दी व बंगाली "बौद्ध भारत" नं पिकयादिल । नेपालभाषा-नेपाली-अंग्रेजी तथा "नेपाली नागरिक" नं पिकयादीगु दु ।

(धर्मादित्य धर्माचार्याया खास नां जगत्मान वैद्य खः । ध्वय्कलं विद्या अध्ययन याना अनेक उपाधि हासिल यानादीगु दु, उकीमध्ये “धर्म आदित्य” नं छगू खः ।

धर्मादित्यं नेपालभाषाय् दक्कसिवय् न्हापां नेपालभाषा साहित्यया इतिहास ‘नेपालभाषा व ध्वया साहित्य’ (१०४७) पिकयादिल । ध्व न्हापां ई १९२६ (१०४६) स अंग्रेजी अखिल भारतीय पण्डित महासभा, प्रयागय् न्ह्यथना दीगु खः । ध्वय्कलं दक्कसिवय् न्हापां नेपालभाषाया साहित्यिक संस्था “नेपालभाषा साहित्य-मण्डल” कलकत्ताय् ने.सं. १०४६ स स्वनदिल ।

धर्मोदय सभां धर्मानुशासक, च्वसापासां भाषाजवाः विभूषित त्रिभुवन विश्वविद्यालयय् पाली शिक्षक जुयादीम्ह वय्कलं नेपालभाषा साहित्य थकाय्त गघ-पद्य, धार्मिक-साहित्यिक हरेक च्वज्या यानादिल ।

ध्वय्कःपि न्याम्ह महारथीपिसं नेपालभाषाया माध्यमिक कालय् आपालं ज्या यानादिल, तर मेमेपिसं नं थुगु इलय् छुं छुं ज्या याःगु दु । ध्व इबलय् शुक्रराजशास्त्री (१०१३-६९), नेपालभाषा व्याकरण (१०४८), नेपालभाषा रिडर १-२ (प्राथमिक शिक्षा १०५३) आदि च्वयादिल ।

बौद्ध ऋषि महाप्रज्ञा, भिक्षु धम्मालोक भन्ते नं बौद्ध जागरण ध्वहे भाषामा माध्यमं हय्त कृतः याना विज्यात ।

पुनर्जागरण कालय् नेपालभाषा संगीत ख्यलय् नं छगू न्हूगु जागरण वल । भद्रकाली रेकर्ड हाउसं वि.सं. १९९१/ने.सं. १०५४ स पूर्णमान शाक्यया थी थी मे रेकर्डयात थुकी “गुलित बाँला नेपालभाषा सरल अती ल्हाय् अपू” विशेष महत्वपूर्ण जू ।

नेपालभाषाया संगीतया खँ ल्हाय्बले वि.सं. १९९२/ने.सं. १०५५ स स्वंगु ल्पयम्भू ज्ञानमाला भजन मण्डलया थःगु हे विशेषता दु । थौं ज्ञानमाला विशेष संगीत लय जुइधुकूगु दु व थुकिया देय् न्यंक शाखा दय् धुकूगु व केन्द्रय् महासंघ दय् के धुकूगु दु । थुकिं नेपाल भाषायात संगीत पक्षं लोकप्रिय याय्त व थुकियात देय् न्यंकेत तिबः बियाच्चंगु दु ।

पुनर्जागरण ईया अन्तपाखे वैकुण्ठ प्रसाद लाकौल (१०२६) व वय्कःया दरवार हाईस्कूलया ब्यमि पासापिसं थवंथवय् न्यंकेगु यानाः च्वय्गु याःगु थुलिंचा (प्र.१०७४) पिदंगु दु । थबले फत्तेबहादुर सिंहया सम्पादनय् पिदंगु नेपाली विहार (१०५९) नेपालभाषाया न्हापांगु न्हूगु पद्मःया कविता मुना खः । थुकी दुध्याःगु सिद्धिचरणया

“वर्षा” कविता याना वय्कःया सर्वस्वहरण नापं वय्कःयात जेल सजाय जुल ।

धुकथं नेपालभाषाया पुनर्जागरण कालं न्हून्हुगु व न्हूकथंया साहित्य थकाय्ज्या यानावं च्वंगु इलय् वि.सं १९९७/ने.सं. १०६१ या काण्ड जुल । व काण्डं नेपालभाषा साहित्यय् तःधंगु लिचवः लाकूगु दु ।

५) आधुनिक साहित्य काल

नेपालभाषाय् आधुनिक साहित्य गबले निसैं न्ह्यात धैगु खँ विवाद दु । गुलिसिनं पुनर्जागरण काल न्ह्यासानिसैं गुलिसिनं सन्तानब्बे साल काण्डं निसैं नाली सा गुलिसिनं सातसाल लिपा जक ध्वः न्ह्याःगु नालेगु यानाच्चगु दु । थन दथुगु सन्तान सालनिसैं आधुनिक साहित्य शुरु जूगु नालेज्या जूगु दु । थथे जुयाः नं धुकियात म्हो नं निथिकय् ब्वथलेगु चलन दु । गथे-

१) बन्धन-निर्वासन साहित्य (१०६१- १०७१) २) प्रजातन्त्रोत्तर साहित्य (१०७१-आःतक)

५.१ बन्धन-निर्वासन साहित्य

विसं. १९९७/ने.सं. १०६१ निसैं वि.सं. २००७/ने.सं १०७१ या अवधि नेपालभाषा साहित्यय् तस्सकं महत्वपूर्ण जुल । थुगुं इलय् नेपालभाषा काव्य साहित्यया स्वयंनगु (तीनतारा), चित्तधर ‘हृदय’ सिद्धिचरण श्रेष्ठ, केदारमान व्यथित नेपालभाषाय् परम्परा, प्रकृति व सामाजिक चेतनाया स्वधाः न्ह्याकल । थुगु इलय् सिर्जना जूगु साहित्ययात नं चित्तधर हृदयं निथिकय् ब्वथलादीगु दु । गथे-

क) बन्धन (कारगार)य् दुने च्वनाच्चःगु साहित्य

ख) निर्वासन (भारत)य् पिने च्वनाच्चःगु साहित्य

धुकियात दुने व पिनेया साहित्य धकाः चीहाकलं धाय्गु चलन दु ।

सन्तानब्बे साल पर्व मूलतः राजनैतिक काण्ड खः । तर थबले नेपालभाषाय् न्हापा च्वयास्वपिं व नेवाः नव युवकतय् नं ज्वना थंकल । थथे शहीद जूपिं प्यम्ह शुकुराज शास्त्री, दशरथ चन्द, धर्मभक्त माथेमा व गंगालाल श्रेष्ठ त्वःता ३२ मह अबले राजनीति समाज सेवा याना जूपित भद्रगोल जेलय् स्वथन । उकी नेवाःतय्सं नेपालभाषाय् आपाल साहित्य च्वया हल । इपिं फुक्कसित छथाय् मुनेबले क्वय्बियाकथंया साहित्य मुं वइ । गथे -

- १) चित्तधर 'हृदय' - सुगत सौरभ (महाकाव्य, प्र.१०६९), हृदयकथा (कवितामुना, प्र. १०६७), अन्तर्ध्वनि (कवितामुना, प्र. १०६९), गौतमबुद्ध (खण्डकाव्य, प्र.१०६७)
- २) फतेबहादुर सिंह - वनवासया छगू खँ (खण्डकाव्य, प्र. १०६८)
- ३) सिद्धिचरण श्रेष्ठ - सीस्वां (कवितामुना, प्र. १०६८), उत्तराविलाप अपूर्ण (अभिमन्यूवध महाकाव्यया ५ सर्ग, प्र. १११३)
- ४) केदारमान 'व्यथित' - ख्ववि प्याःगु मे (कवितामुना, प्र.ब १०६७), प्रतीक्षा (कवितामुना, प्र. १०६६), दिवसचित्र (कविता मुना, प्र. १०६७) - संगम (नेपाली कविता मुना, प्र. २००९), रामायण (महाकाव्य, अपूर्ण, निगू सर्ग, प्र. ११११, नेपाल ५९ ल्याः), अभिसारिनी (गीतिकाव्य, अपूर्ण, नेपाल ७/१०७३ स प्रकाशित)
- ५) धर्मरत्न यँमि - अर्हतनन्द (महाकाव्य, प्र. १०७३), विश्वन्तरया मचात दान (खण्डकाव्य, प्र. १०७२)
- ६) हरिकृष्ण श्रेष्ठ - ख्ववि (कवितामुना, प्र. १०७०)
- ७) सुब्बा पूर्णनारायण - सत्यनारायण व्रतकथा (अप्र) - भर्तृहरि नीतिशतक (अप्र.), हितोपदेशया छुं (अप्र.) ।
- ८) गणेशमान सिंह- शब्दकोश (अपूर्ण, विसुं वँ सेलि जेलय् हे तंगु)

थथे जेलय् दुने नेपाल भाषाया अपूर्व साहित्य सृजना जूगुलिं ध्व कारागार (कुँछे) नेपालभाषाया साधानागार (साधना-छें) जुल धाय्गु चलन दु । भद्रगोल जेल दुने थुपि बन्दीतय्त तय्त मेगु छगू चिकिचाखागु छेंय् तःगुलिं उकियात नेपालभाषा बन्दीतय्सं कालकोठरी धाय्गु याः व अनं हगु साहित्ययात कालकोठरीया कोसः नं धाइ । वि.सं. १९९७ माघ ६ गते (१०६१ पोहला २२) दुने यंकूपिं ध्वय्कः साहित्यकार बन्दीतय्त वि.सं. २००२ भाद्र पूर्णिमा (१०६१ येंयाः पुन्हि) खुनु त्वःतल ।

बन्धनय् थथे साधन यानाच्चन धाःसा पिने नं थःगु हे पहलं थुगु इलय् नेपालभाषा न्ह्यानाच्चन । ध्वहे इवलय् बौद्धभिक्षुपिसं सारनार्थ पिदनीगु हिन्दी लय्पौ “धर्मदूत” (१०६१-६७) स खुदै तक छुं पौ नेपालभाषा दुध्याकाः पिकायकेत सफल जुल । थुगु इलय् श्रीलंकाय् बौद्धभिक्षुपित “गथे छिमिगु भाषाय् ला बापाः (छपौ) जक पिटं” धकाः हेस्याइगु जुयाच्चन । लिपा भिक्षुपिनि विशेष कृतलं मुक्कं नेपाल भाषाया लय्पौ धर्मोदय (१०६७ - १०८०) पिदना गुकिं नेपाल अधिराज्यव्यापी नेवाःतय्त कःघानाः साहित्य थकाय्ज्या यात । ध्व पत्रिका पिकाय् ज्या वि.सं. २००१ साउन १५ गते वर्षावासय् च्वनाच्चपिं नेपाःया च्याम्ह भिक्षुपित जुद्ध शम्शेर (१०५२-६६)

पितिना छुवयाः सारनाथय् धर्मोदय् सभा (१०६५) स्वनेज्या जुइवं उकिया छ्वाः पौ कथं पिटंगु खः ।

देशपिने थथे साहित्यया छ्यः चक्कना वनाच्चवंले यलय् छुपुचः ल्यार्यम्हतयसं रत्नध्वज जोशी (१०३६-११०--) या नेतृत्वय् नेपाल ल्हातं च्या लय्पौ) वि.सं. २००१ सालयकं पिकाल । थुकिं खास यानाः भैरवगोपाल बैद्य (१०४३-६८) व सत्यमोहन जोशी (१०४०) या च्वसा ज्यय्कल ।

जेलय् २००७ साल न्ह्यो व लिपालिपा नं राजनैतिक चेतना दुपिं साहित्यकार त धर्मरत्न र्यमि, केदारमान व्यथितपिं लानाच्चन अले इमिसं नेपालभाषा व नेपाली साहित्य च्वयावं च्वन । २००३ सालय् नेपाली भाषा प्रकाशिनी समिती नेपालभाषा कचा नं चाय्काः सफू पास यानाः पिकाय्गु व्यवस्था जुल । २००७ साल तकं थुकथं सच्छिगुलिं मयाक सफू पिकाय्त पास जुल ।

थुकथं ध्व बन्धन निर्वासन कालय् पिटंगु साहित्यं नेपालभाषा आधुनिक साहित्यया नी स्वन । थुकी तँपें ततं प्रजातन्त्र लिपा नेपालभाषा साहित्यया छें हे धस्वात ।

५.२ प्रजातन्त्रोतर साहित्य

प्रजातन्त्रलिपा नेपालभाषाय् न्हापानिसेंया विधा काव्य, बाखें प्याखँनय् न्हूगु । विधा उपन्यास व समालोचनाशास्त्र नं पिदन । प्याखँनय् पुलांगु शैलीया व छ्धाः जक दुगुली आधुनिक पूधाः प्याखँ पिदन । ने.सं. १०७० स च्वसापासा स्वन, ने.सं १०७१ स नेपालभाषा परिषद् स्वन, न्हून्हूगु पत्रिका थौकन्हे, नेपाल, पासा पिदन । ने.सं १०७३ निसें श्रेष्ठ सिरपाः बीगु जुल । साहित्यया थी थी विधाय् थी थी पह पिदन । न्हूगु जोश व जाँगर वल । प्रजातन्त्रलिपाया साहित्यायात विधागत रुपं क्वयविया कथं ब्वथलाः ब्वनेवह जू । गथे-

१) चिखें /चिनाखें /काव्य, २) बाखें /कथा, ३) प्याखें/नाटक, ४) हँखें /हनाखें/ निबन्ध ५) पूखें/चिनावाखें/उपन्यास ६) कुखें/कुलाख/ समालोचना

५.२.१ चिखें (काव्य) साहित्य

प्रजातन्त्रोतर साहित्य धाय्वं प्रजातन्त्रलिपा च्वगु साहित्य धकाः थुइ । उकिं पुनर्जागरण (१०२१-६१) व बन्धन (निर्वासन (१०६१-७१) इलय् मूल रुपं सक्रियापिं कविपिनि थन चर्चा याय्वह जू । वय्कःपिं थःगु इलय् च्वन्त्याःपिं खः । वय्कःपिं वैकुण्ठप्रसाद लाकौल (१०२६), फत्तेबहादुर सिं (१०२२-११०३), हरिकृष्ण श्रेष्ठ (

१०३९) भैरवगोपाल वैद्य आदि खः । चित्तधर हृदय, (१०४३-६८), सिद्धिचरण श्रेष्ठ, केदारमान व्यथित व धर्मरत्न यैमि धाःसा लिपा न सक्रिय जूगुलिं वय्कःपिं प्रजातन्त्रलिपाया काव्य ख्यलय् न खनेदु ।

नेपालभाषा काव्य ख्यःयात धाःसा निब्वय् थलाः मब्बैसे मज्यूगु अवस्था दु । उकियात क्वय्बियाकथं ब्वथले फु । थ्व ब्वथलाया मू सीमारेखा वि.सं २०२२ बैशाख १ गतेनिसें नेपालभाषा ज्याङ्गः रेडियो नेपाल लिंकाःगु लिच्वः कथं ब्वलंगु न्हूगु पहया काव्य आन्दोलन खः ।

क) आधुनिक काव्य (१०७१-१०८५) ख) अत्याधुनिक काव्य (१०८५ - आःतक)

क) आधुनिक काव्य - आधुनिक काव्य कालय् सक्रियापिं कविपिं व वय्कःपिनि मूमू काव्यकृति क्वय्बियाकथं जुइफु ।

गथे -

१) चित्तधर हृदय (१०२६-११०२) - याकःमिया चा (काव्य, १०७०), देगः (कवितामुना, १०७८), थ्व नं जिमि वैत (काव्य, १०८८) आदि

२) सिद्धिचरण क्षेत्र (१०३२-१११-), फूस्वां (कवितामुना, १०८०), लुभुमि (काव्य, ११११), तृष्णा (काव्य, ११११)

३) केदारमान 'व्यथित' (१०३५) - छ्वास (काव्य, १०७३), -न्हापा श्रेष्ठ सिरपाः त्याकूगु । त्रिफलाया रस (कवितामुना, १०९३, पित मव्यूगु)

४) धर्मरत्न यैमि (१०३५-१०९५) - न्वाखैपुचल (कविता मुना, १०७१), सँदियालिसः (खण्डकाव्य, १०७५), आदि

५) सत्यमोहन जोशी (१०४०) - जयप्रकाश (महाकाव्य, १०७५) श्रेष्ठ सिरपाः काःगु । शुभराज्यभिषेकया मे (काव्य, १०७६) नेपालया राष्ट्रिय विभूति कलाकार अरनिकोया श्वेत चैत्य (महाकाव्य, ११०४), आदि

६) माधवलाल कर्माचार्य (१०४७) - लः फवै (कवितामुना (१०७८), न्हूगु मे (काव्य (१०८४)

७) चित्तरञ्जन नेपाली (१०५१) मां लुमंका (शोककाव्य, (१०७०), उमर खैय्यामया रुवाई (अनुवाद, १०७५), प्रतिक्रिया (गद्य कवितामुना, १०७८) श्रेष्ठ सिरपाः काःगु)

८) नारायण देवी श्रेष्ठ (१०५५) - मुखू-स्वां (कवितामुना, १०७८)

९) दुर्गालाल श्रेष्ठ (१०५७) - भसुका, (कवितामुना, १०७७), लिसं (कवितामुना, १०८०) श्रेष्ठ सिरपाः काःगु । लुँबुँ, वहवुँ (मेमुना, १०९० निकःगु), पीजा (काव्य,

१०८७), सुलिं (अनुवाद काव्य, ११०८), श्रेष्ठ सिरपा: का:गु आदि ।
 १०) गिरिजाप्रसाद जोशी (१०५९-११०७) - पालिखवाँय् (कवितामुना, १०७९), हाई
 हाई र ध्वैया बात्चा (कविता मुना, १०८५), मन्त्र (खण्डकाव्य, ११०१), ल्वहँमा (महाकाव्य, पिथनेत्यंगु) आदि ।

थुगु ईया मेपिं कविपिनि इवल्य् मदनमोहन मिश्र (सीताहरण १०८०, नुगः १०८०), फणीन्द्ररत्न बज्जाचार्य (तिमिला १०७८, चुलि १०७८), रामबहादुर कायष्ठ (पक्व: छैं, १०७८), भगवतीप्रसाद श्रेष्ठ (दुघा: १०७८), रमापतिराज शर्मा (जिगु मे, १०७८), परमानन्द बज्जाचार्य (च्वं १०७८, प्र. १०९८), आशाकाजी सेवक (भ्वंस्वां, १०७८) आदिपिनि नां न्हयथने वह ज्यू ।

ख) अत्याधुनिक काव्य - ने.सं. १०८५ (वि.सं. २०२२) स दक्षियंक चुकबहालय् वा:वा: (वा:सि) पतिकं रेडियो नेपालं नेपालभाषा ज्याइव: लिका:गुया विरोधय् साहित्य मुँज्या जुया: आपालं चिमि (कवि) पिं जन्म जुल ।थुगु इलंसिं आ:तक सक्रियपिं अत्याधुनिक कालया अत्याधुनिक प्रवृत्ति नापनापं परम्परागत प्रवृत्तियात नाला: न्त्यज्या:पिं मूमू कविपिं क्वय्वियाकथं जुइफु गथे -

१) पूर्णबहादुर वैद्य (१०६१) - सरासु (कवितामुना, १०८७), श्रेष्ठ सिरपा: का:गु ।, ल:ल: ख: (छता हे विषयया काव्य, १११५)

२) योगेन्द्र प्रधान (१०६२) - लूस: (कविता मुना, १०८४), छगू दीप छगू लास (कविता मुना, १०८८)

३) बुद्ध साय्मि (१०६५) - जि जिगु बर्तमान (कविता मुना, १०९४),

४) आनन्द जोशी (१०६८) - विस्थापित जि-जि मखु (कवितामुना, ११००) श्रेष्ठ सिरपा प्राप्त, कोसल्वह (१११३)

५) नर्मदेश्वरमान प्रधान (१०६१) - जिगु कविता छिगु कविता (पाण्डुलिपी) स श्रेष्ठ सिरपा (११०५) प्राप्त ।

६) नातिबज्ज बज्जाचार्य (१०६२) - सुतिल: (कवितामुना, १०९१), थ:त थम्हं लुइकावले (कविता मुना, ११०२)

७) सुन्दर मधिक:मि (१०६६) - लवु : गुगु दनावइ (कविता, १०९१), आल: तनीमखु (कविता, १०९९), फसय् ध्वैच्वंगु स: (कविता, ११०५), थ:गु हे धालं (कविता, १११७)

८) केशवमान शाक्य (१०७१) - विनाच्वंगु पहर (कविता, १०९६)

९) लाभरत्न तुलाधर (१०६९) - प्रशस्त कविता प्रकाशित ।

१०) प्रतिसरा साय्मि (१०७५) - जि छक् नालिस भ्वं (कविता, ११०३)

अत्याधुनिक ईया मेमेपिं कविपिनि नां थुकथं इवः छुइ फु - श्यामसुन्दर सँयजु (१०६०, फुटकर) रमेश मधु (१०५९, फुटकर) पुष्पराज राजकर्णिकार (१०६८, वर्तमान इवेप्युग कचिघाः १११८), भगतदास श्रेष्ठ (१०६८, जि अले जिगु विश्व), सुदन खुसः (१०७७, तनावनाच्वंगु लागा), नेमसिंह नकःमि (सुलिमय्, ११०२), मोहन दुवाल (चुलिजाःगु स्वां, १०८०), राजभाइ जकःमि (चीखु ज्वः चिया सः, १०९६), ओमकारेश्वर श्रेष्ठ (असंछगू आणविक भट्टि, १११३), ईश्वरीमयाँ श्रेष्ठ (फुटकर) आदि

५.२.२. बाखँ साहित्य - नेपालभाषाया आधुनिक पहगु न्हापांगु बाखं मामां वनेबले मोतीलक्ष्मी उपासिकाया लें (धर्मदुत ९:१-२/१०६४ बछला) खने दः वः, तर न्हापांगु बाखँ पुचः बन्धन निर्वासन ईया अन्त्यया चित्तधर हृदयया छुपु बाखँचा (१०६७) खनेदु । गुलिसिन धर्मोदय (१:१/१०६७ कौलास) पिदंगु चित्तधरया 'पौ' यात न्हापांगु बाँख भाःपी ।

खय्त ला ने.सं. १०८५/वि.सं.२०२२ या ह्युपाः चिखँ काव्यया सन्दर्भ्य नालतःगु खः, तर बाखँया सम्बन्धय् नं थ्व नालेमाःगु खनेदु । कविताय् थें बाखनय् धाःसा आधुनिक व अत्याधुनिक धकाः क्यने मछिं । काव्यय् थें थुकी नेतृत्व काःपिं बाखँमि नं खनेमदु । सामान्यतया ने.सं. १०८५ या सीमारेखा प्रजातन्त्र काल व पञ्चायत काल धकाः नं धाय्फु ।

आधुनिक मूमू बाखँमि व वय्कःपिनि मूमू बाखँ सफू क्वय् बियाकथं ब्वथले फु । गथे -

क) प्रजातन्त्रलिपा - १) चित्तधर हृदय (थाय्भु, १०७८), मिं मनः पौ १०८८) - थ्व १०७ पौया छपु ताहाकगु बाखँ खः । चित्तधर हृदय जुया भौतिक सन्तान मदु । वय्कलं थःगु कृतिमध्ये सुगतसौरभ (१०६९) महाकाव्यायात 'काय्' व थ्व 'मिं मनः पौ' (१०८८) तःहाः बाखँयात म्हाया नालादीगु दु ।

२) पूर्णदास श्रेष्ठ (१०३१-११०५) - न्हूधाः (१०९२), - फिंस्वपू बाँख (११०५) - थुपिं बाखँ न्हापा पिदनाच्वंगु लिपा सफू रुपं पिदंगु खः ।

३) पूर्ण पथिक (१०४४-१११४) - अपराधी (१०७०), छपाःचित्र (१०७७) श्रेष्ठ सिरपाः काःगु ।

- ४) आशाराम शाक्य (१०४८) - हिलाबुला (१०७७)
 ५) तीर्थलाल नघःभनी (१०५०)- ब्वघाःसा (१०७८)
 ६) रामशेखर नकःमि (१०५५) - सोतिपाँय् (१०८८), सिमात फफ स्वः (१०९५)
 ७) मथुराकृष्ण साय्मि (१०५९) - वं नकतिनि प्रेम यात (१०८२), लुमंति (१०८३),
 जि हेरा (१०८७)
 ८) हितकरवीरसिंह कंसाकार (१०६०) - अगिंमथ (१०८४) श्रेष्ठ सिरपाः प्राप्त,
 मिजला (१०९०)

९) प्रकाशकुमारी प्रघानाङ्ग (१०६१) - मस्याङ् पा (१०८३)

१०) पुष्पलता श्रेष्ठ (१०६२) - कीगः (१०८३)

थुगु ईया ल्वमंके मज्यूपिं मेपिं बाख् च्वमिपिं खः - प्रेमबहादुर कसा (ती,
 १०७५) धुयास्वां साय्मि (न्याफोस्वां, १०७०) मूस्वां, १०७३, ब्वाला (१०७४), केशवलाल
 कर्माचार्य (जि पिहाँ बने माल, १०७०) माधवलाल कर्माचार्य (थःछें, १०७८), अदीद
 ख) ने.सं. १०८५ निसें थौतक्क - १) हरिशंकर रजितकार (कंगाः (१०८९), कंचा (१०९१)

२) राजा शाक्य - मतकी (१०९०), जि खग्रास मखु मिलाया (११०३) श्रेष्ठ सिरपाः
 प्राप्त ।

३) दुर्लभलाल हि - किकिंपा (१०९१)

४) भूषणप्रसाद श्रेष्ठ - फिसः (१०९३), ग्वःफय् (१०९४), लेंपु (१०९५), धकिं दुने
 (१०९७) श्रेष्ठ सिरपाः प्राप्त, समानान्तर (१०९८), ग्व, गुबले दुता वइ व जिगु छें
 (११०१), दासिबःम्ह मनू (११०४)

५) सुवर्णकेशरी तुलाधर - गुँच्व मू पुली (१०९४)

६) प्रकाशमान नानिचा - दुघाः (१०९६), बल्चा (११०३)

७) केशरमान ताम्राकार - मिफुति (१०९७), लागाय जि (११००)

८) शशिकला मानन्धर (नौमि, ११०२)

९) केदार सितु - धकं धयाव (११०३)

१०) लक्ष्मण राजवंशी - नमिं ग्वाःगु सर्गः (११०८), बुलमि (११११), देखा (१११७)
 थुगु ईया मेमेपिं बाख् च्वमिपिं क्वय् बियाकथं खनेदु - गिरिजाप्रसाद जोशी (धकिं,
 १०९०), सुन्दरकृष्ण जोशी सितुमा, १०९९), यज्ञरत्न धाब्वाः (सारी, १०९५), अष्टमुनि
 गुभाजु (धकिं दुने, धकिं पिने, ११०४) , जनकलाल वैद्य स्वयाच्वंगु मिखा, ११०३),

निरञ्जनरत्न शाक्य (ब्वलासा, ११०१), मोतिलक्ष्मी शाक्य (मन्तजलय्, ११०२), सुरेन्द्र शाक्य (समय्, १०९३), सुवर्ण शाक्य (गंगु ख्ववि, ११०१), श्यामदास कुमाः (आक्सय् लूगु निभाः १०९७) मंगलदेवी स्थापित (ह्युपाःया जलय्, ११००), अरहन स्थापित (सचेतना- छध्वः भिन्नता रेखा, १११३) आदि

५.२.३. प्याखं साहित्य - मल्ल कालय् अपाय्स्कं तःमिगु नेपालभाषा प्याखं माध्यमिक ब आधुनिक इलय् तस्सकं म्हो जक खने दत । पुनर्जागरण कालय् योगवीरसिंहया शकुन्तला (१०४८ न्हयो), सिद्धिरत्न कसाया मेहना प्याखं विश्वन्तर (१०५९), चित्तधर हृदयया विश्वन्तर (च्व. १०६०), प्रेम कुसुम (च्वं १०६०) अथे हे बन्धन-निर्वासन कालया वय्कःया हे कवीरकुमार (च्वं १०६६) भैरवगोपाल वैद्यया “जिं छन्त याकनं कायके हये” (प्र.११०४ शकुन्तलाबारे) आदि जक खः ।

प्याखं पिहावःगु खं ल्हाय्गु खःसा संग्रह सफू दुने चित्तधर हृदयया शाक्यानी (ह्वनागा, १०६८) पिदन धाःसा, स्वतन्त्र छ्धाः प्याखं सत्यमोहन जोशीजुं गौतम बुद्ध (१०७०) पिकया दिल । आःतक न्हूगु पहया आधुनिक पूधाःप्याखं मदुगु व उपन्यास विधा हे मनुनिगुलिं च्वसापासां ने.सं १०७३ लक्ष्मी पूजा तंक बीगु यानाः पूधाः प्याखं व उपन्यास च्वइपित १००/१०० सिरपाः बीगु “साहित्यिक घोषणा” थःगु ख्वाःपौ पासा (१ः८) य् ने.सं १०७३ सिलागा १/वि.सं. २००९ माघ १७ गते यात । थुकिया फलस्वरूप नेपालभाषाय् प्याखँया धाः छसिकथं न्ह्यात । प्रजातन्त्रोत्तर-कालय् आःतक न्ह्याना वःगु मू मू प्याखं च्वमि व वय्कःपिनि प्याखं न्वय्बियाकथं न्हयथने फु । गथे -

१) मिक्षु सुदर्शन- अम्बपाली (१०७५), न्हापांगु पूधाः प्याखं, राष्ट्रपाल (१०७८), जुजु जयप्रकाश (१०७८) श्रेष्ठ सिरपाः प्राप्त, विम्बिसार (१०८२), आशंका (१०९३), सुप्रिया (११००)

२) सत्यमोहन जोशी- सिद्धिदास (१०७५), ७ दै लिपा (१०९१), वैद्यवाः (१०९१), आदि

३) हेमलाल जोशी(खडेगसिद्धि (छ्धाःपुचः १०७६) श्रेष्ठ सिरपाः काःगु १, - सदाशिव (१०८५), रुपा (१०८६)

४) ईश्वरानन्द श्रेष्ठचार्य - पसूका (छ्धाःपुचः, १०७७), थःगु छें (१०७८), फिल्कुतिं (छ्धाः पुचः, १०७९) छ्धाः पुचः, फसं पू लप्ते (१०८०)

५) बासु शशी - ताचा प्वाँय् (१०८६), भूमिं यंम्ह मनु (११०७)

- ६) दुर्गालाल श्रेष्ठ - निमन्त्रणा (गीतिनाटक, १०८८), विहांचुलि (गीतिनाटक १०९०),
 प्याखं पिचा: (छ्वा: पुच:, ११०६)
 ७) पद्मरत्न तुलाधर - आ: जित: नं तनतन दइवल (ख्याल:पुच:, १०९७) ख्या:वछि
 नी वछि (ख्याल: पुच:, ११०४)
 ८) रामशेखर नक:मि - धिंताल (ख्याल: पुच:, १०९९)
 ९) गिरिजाप्रसाद जोशी (बाखा छैं (११०२)
 - हाकु स्वाहाने (११०७)

१०) दिनेश भुजु - बायावंगु लैपु (छ्वा: पुच: ११०३)

मेपिं नाटककारपिनि नां क्वयबिया कथं इव: छुइफू । गथे पुण्यरत्न बज्राचार्यया
 विवाह समिति (१०७८), जनकलाल वैद्यया कल्याणी (१०८७), श्रीकृष्ण 'अणु' या
 ख:ला मखुला (ख्याल:, १०९७), शेषराज दलीया भक्तिलता (१०९७), बासुपासाया
 श्रद्धा (११०४), राजभाई जक:मिया ल्हावसा (११०५), गणेशराम लाछिया ह्वंगखिं (
 ख्याल:, ११०७) आदि ध्व इवलय् न्हापांम्ह मिसा प्याखमि प्रकाश प्रधानया छ्वा प्याखं
 मुना व कलाकार (१११७) विजयबहादुर मल्लया प्रदर्शित प्याखं कुलां चाकनीतिनि व
 किसि न्याइम्ह मदनमान नं थन लुमंकेवह जू ।

५.२.४. हँखँ (निबन्ध) साहित्य - नेपालभाषाय् निबन्धयात धाइगु नेवा: खँव: चल्ती
 मदु । गुलिसिंन थुकियात हनाखँ धाय्गु या: । मेगु विद्या नां नाप ज्व:लाका थुकियात
 हँखँ धयाय्फु ।

निबन्ध खँग्वलं व्यापक व सीमित नितां अर्थ थुइकी । थुकियात स्वथिकय्
 व्वथले फु । गथे -

क) निजात्मक निबन्ध, ख) बस्तुपरक प्रबन्ध, ग) अनुसन्धानमूलक च्वखँ

थुकी न्हापांगु तस्सकं म्हो दुसा निगूगु व स्वंगूगु छुं भचा दु । थुपिं व्वथला
 कथंया मूमू च्वमिपिं व इमि सफू क्वयबिया कथं जुइफु । गथे-

क) निजात्मक निबन्ध - थज्यागु निबन्ध, नेपालभाषाय् तस्सकं म्हो जक दु । गथे-

१) प्रेम बहादुर कसा: - न्हूपुखु (१०७८) श्रेष्ठ सिरपा: प्राप्त २) पद्मरत्न तुलाधर -
 बुलुमि (१०८२) ३) तेजेश्वर बाबु ग्वंग:- फुटकर ठाकुरलाल सिरपा: प्राप्त ४)
 पूर्णबहादुर बैद्य (फुटकर ध्वय्कलं जि छगू अभिव्यक्ति (११०१ अप्रकाशित पाण्डुलिपि
) निबन्ध संग्रहय् श्रेष्ठ सिरपा: त्याकूगु दु । ५) मङ्गलप्रसाद श्रेष्ठ - जिगु दायरी छपु
 पौ (१०९०) ६) रमेशकाजी स्थापित - मुलुकय् माखु मुलुक (११००) ठाकुरलाल

सिरपा: प्राप्त

ख) वस्तुपरक प्रबन्ध - ध्व नेपालभाषाय् छुं भचा विकास जूगु दु । गथे -

१) रत्नध्वज जोशी (निबन्ध (छपुच: (१०७०), निपुच: (१०७८), स्वपुच: (१०९९),
२) चित्तधर हृदय - नेपाल संस्कृति (१०९२)) ३) मोतीलक्ष्मी उपासिका(मोतिमा: (१०७८), संघ (अर्धनिबन्ध, १०८०) ४) ठाकुरलाल मानन्धर- भाजु निबन्ध () ५)
फणीन्द्ररत्न बज्राचार्य - स्वां-सिंह: (१०८०) श्रेष्ठ सिरपा: प्राप्त, तयजु, (१०८९),
क्वाति (११०१), पौ दुखसुखया (११०१) ६) हेमलाल जोशी - फुटकर ७) रे.र.न.
स्यस्य - नृत्यवा (१०७६) ८) कुलधर्मरत्न - चवर्खे मुना (१०७६) ९) ठाकुरमान शाक्य
(फुतिफाति (१०९०) १०) गज सुन्दर-फुटकर

ग) अनुसन्धानमूलक चवर्खे - आ: थज्या:गु चवर्खे अप्वयावं वनाचवंगु दु । गथे

१) चित्तधर हृदय - भीगु साहित्य (१०७४) २) ठाकुरलाल मानन्धर- फुटकर ३)
सत्यमोहन जोशी - सुखया किचले (१०७३) नेपा:या बौद्ध कला (१०७६), स्वां व
समेबजि (११०४) ४) स्वयम्भूलाल श्रेष्ठ - फिजि (१००८), क्वा:घासा (१०९९),
ल्यया चवर्खे (११०६) ५) मदनमोहन मिश्र - नेपाल संस्कृतिया छगु भलक (१०८४)
६) हेमराज शाक्य - नेपाल संस्कृतिया मूलखा (१०८९) श्रेष्ठ सिरपा: प्राप्त, श्रीस्वयम्भू
महाचैत्य (१०००) श्रेष्ठ सिरपा: प्राप्त, सम्यक् महादान गुथि (११००) आदि । ७)
पुण्यरत्न बज्राचार्य - भीगु नख:चख: १०८४) ८) कमलप्रकाश मल्ल - सिक:मिया
स्वाने (१०९८) ९) इन्द्रमाली - भीगु भाय् : भीगु शब्द (१०९८) श्रेष्ठ सिरपा: (१०९३) प्राप्त । १०) काशीनाथ तमोट - सिद्धिरत्न कसाया जीवनी (११००) ,
निष्ठानन्द बज्राचार्य व वय्क:या ललितविस्तर (११०५)

थुपिं स्वंगुलिं प्रकारया निबन्धय् निम्हप्यम्ह निम्हप्यम्ह मेपिं नं च्वमि दु ।

५.२.५. पूखें (उपन्यास) साहित्य - नेपालभाषाय् ध्व विद्याया सफू छ्वीगुति जक पिदंगु
दु । प्याखें साहित्यय् धा:थें थुकिया म्होति पूर्वकेत च्वसापासां अबले ह:पा: कथं
सिरपा:या समेत घोषणा याय्माल ।

नेपालभाषाय् उपन्यासयात धाइगु खंगव: मदु । ईश्वरानन्द श्रेष्ठचार्यजुं थुकियात
चिनाबाखं नां छुनादिल । उपन्यास धयागु छुं घटना वा सुं सामाजिक व्यक्तिया जीवनी
बाखं हना: पूर्वक वयान याइगु छथी विद्या जुगुलिं थन मेगु विद्याया नां नाप ज्व:लाका:
निग: आखलं 'पूखें' नां छुइगु ज्या जूगु दु ।

नेपालभाषाया मूमू उपन्यासकार व वय्क:पिनि उपन्यास क्वय्दिया कथं

खनेदु । गथे -

१) धुस्वां साय्मि - मिसा (१०७४ न्हापांगु उपन्यास । श्रेष्ठ सिरपा: का:गु । मतिना (१०७७), मयजु (१०७९), गंकी (१०७८) नेपाली, अंग्रेजी, आदि भाषाय् ट्यूगु । पासा (१०७८) श्रेष्ठ सिरपा: का:गु । पल्पसा (१०७९), फिस:या लिस: (१०८६, हिन्दी हिला रेत की दरार, १०९५), माखा (१०८९), जि भ्वातिं जि सत: (११०० हिन्दी मै दासी मै सराय, १०९४), निभा: (११०५), अगति (११०२, हिन्दी - जलजला, १०९६)

२) धर्मरत्न यमि - लिथु (१०७८), भृकुति (१०८०) श्रेष्ठ सिरपा: का:गु ।, आइल्हामो (१०९०)

३) ईश्वरानन्द श्रेष्ठाचार्य - छ्वाउँहि (१०८३), न्हाय्कं (१०८५) श्रेष्ठ सिरपा: प्राप्त । छ् धन्य ख: (१०९३), स्व:नुग: (१०९७)

४) रत्नबहादुर साय्मि - मिलाखौं (१०८७), ब्वइच्चंगु सुप: (११०३), गुँसि घाँय् (११०३)

५) गिरिजाप्रसाद जोशी - धकिं (१०९०), छि स्याना हत्या (१०९६), सिलुस्वां (१०९८), भाजं मिखा (१०९९, मिहचा सफू), विपात्र (१०९९), व गमला ध्व खै थल (११०३) .

६) रामशेखर (नक:मि) - नसंफा:गु चा (१०९३) श्रेष्ठ सिरपा: का:गु, जापानी भाषाय् ट्यूगु ।

७) अरुण साय्मि - हाकुतां (१०९६), वचुमिला (१०९९), ह्याउगु स्वां (११०४)

८) केवलप्रसाद काय्मि - हिं प्या:गु स: (१०९७), श्रेष्ठ सिरपा: का:गु । ९)

मथुराकृष्ण साय्मि - कतांमरि (१०९८), ज्वाला (१०९८),

१०) शशिकला मानन्धर - शैली (११०६) न्हापांम्ह मिसा उपन्यासकार । लैय् लूगु ()

युक्तं हे नेपालभाषाया मेपिं न्ह्यथनेवहपिं उपन्यासकार ख: - केशवलाल श्रेष्ठया मां (१०७५), रामकुमार ख्येया दीपक (१०८१), जगदीश चित्रकारया माखापिखा (१०९१), केशवनारायण ज:या दुने (१०९८), राज साय्मिया जासुसी उपन्यास य:म्ह शत्रु (१०९३), दुर्लभलाल सिंहण् बँय्पाजु (११००), पला:ख्वाँय् (११०३), चिनियालाल बज्जाचार्य पाल्पाया नसंचा (१०९९), वसन्तकुमारया सुपाचं भुंगु सर्ग (११०३), मल्ल के. सुन्दरया नसना (११०३), आदि ख: ।

५.२.६कुखँ (समालोचना साहित्य) - नेपालभाषाय् समालोचना/समीक्षायात धाइगु थःगु खँग्वः मछ्यःनि । गुलिसिनं छकः थुकियात कुलाखँ धाल । उकियात हे धातु रुपं मेगु विधानाप ज्वः लाकाः कुखँ थन छ्यःगु खः ।

नेपालभाषाया न्हापांगु समालोचना च्वखँ रत्नध्वज जोशीया 'धर्मोदयया कहानीत' (धर्मोदय २१-२२/१०६९ तछला-दिल्ला) खः । थुकी 'धर्मोदय' लयपती १८ गू ल्याः तकं पिदंगु २३ पु बाखंया समीक्षात्मक टिप्पणीकथं कुलातःगु दु । नेपालभाषाय् ध्व सम्बन्धी सफू पिकायगुली नं रत्नध्वज जोशीजु हे न्ह्यलुवा जुयादिल ।

नेपालभाषाय् न्ह्यलूपिं मूमू समालोचक व वय्कःपिनि सफू वयवबियाकथं खः । गथे -

१) रत्नध्वज जोशी - साहित्यया सुलचं (१०७२) थी थी समालोचक पिनि च्वसु मुना । न्हापांगु समालोचना सफू, लिसः (१०९९), आरति (११००) २) कृष्णचन्द्रसिंह प्रधान - भीगु साहित्यय् बाखं (१०९७) न्हापा पिहांवःगु, लिपा मुना पिथंगु ३) माधवलाल कर्माचार्य - जिगु मिखांय साहित्यया छुं (११००), न्हापा पिहांवःगु, लिपा मुनाः पिथंगु ४) भृलेन्द्रमान प्रधान - काव्यया स्वभाव (१०८७) ५) कमलप्रकाश मल्ल - नःलि स्वना (थी थी च्वमिपिनि मुना, १०८७), नःलि कविता - छगू विवाद (थि थि मुना, १०८७), ६) जनकलाल बैद्य - सत्यसतीया विवेचना (१०८७) । ध्वय्कःया प्रशस्त मेमेगु कुखँ पिदंगु दु । ७) माणिकलाल श्रेष्ठ - समालोचनाया सिद्धान्त (१०८८), प्रशस्त समालोचनात्मक च्वखँ पिदंगु दु । ८) जगदीश चित्रकार - फुटकर । मूलरुपं उपन्यासया समालोचना यानादीगु दु । ९) इन्द्र माली - न्हुपुखुली कसायागु खाःपा (१०९१) १०) नर्मदेश्वरमान प्रधान - सिर्जना (१०९६), जिगु बिचाः जिगु धापू (११०५), स्वंगःगु मिखा (१११८)

नेपालभाषाय् खनेदुपिं मेपिं समालोचक भाजु-मयजुपिं खः - ईश्वरानन्द श्रेष्ठाचार्य (सौन्दर्य व आलोचना १०८७, नुगलय् बुद्ध, १०८७, इमामन्दः, १०९१), सुन्दरकृष्ण जोशी (फुटकर), लक्ष्मीभक्त जोशी (फुटकर), मल्ल के. सुन्दर (फुटकर), प्रेमशान्ति तुलाधर (फुटकर) आदि ।

नेपालभाषाया साहित्ययात थौया ध्व अवस्थाय् ध्यंकेत थी थी साहित्यिक संस्थाया तःधंगु ल्हाः दु । थुकी धर्मोदय सभा (स्था. १०६५), च्वसापासा (स्था. १०७०), नेपालभाषा परिषद (स्था. १०७१), यौकन्हयः प्रकाशन (स्था. १०७१), साहित्यका भूलुखा, पासापुना आदि प्रकाशनया तःधंगु योगदान दु । आनन्दकुटी

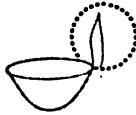
बिहार गुधि, धर्मकीर्ति बिहार गुधि नं नेपालभाषाय् आपालं पिकाःगु दु तर इपिं फुक
घैयें धार्मिक खः ।

नेपालभाषा शुक्थं न्ह्यानावयाच्चंगु साहित्य धाः न्ह्यानावं वनाच्चंगु दु ।
वि.सं. २०४६ या ह्यूपालं नेपालभाषा साहित्यय् छु ह्यूपाः हःगु खें यच्चुक सी
मदुनि ।

नेपालभाषाय् एम.ए. ब्वनेगु व्यवस्था ने.सं. १०९७/वि.सं. २०३४ स जूसेली
अन ब्वंकीपिं व व्वंपिपाखें छुं भचा अनुसन्धानमूलक च्वखं व अनुसन्धान च्वज्या व
पिकाज्या जुद्धुंकूगु दु । उकिया व्यागलं मूल्याङ्कन याय्मालाच्चंगु दु ।

यौया इलय नेपालभाषा ब्वीमि च्वमिपिसं ताय्काच्चंगु खें छता थौकन्हय्
नेपालभाषाय् बांबालाःगु च्वन्ह्याःगु अभ्र साहित्यय् ह्यूपाः हैगु साहित्य सिर्जना
जुयाच्चंगु मदु ।

नेपालभाषाया अधिराज्य न्यंकया न्यँसु (व्यापकता) यात प्रतिनिधित्व याइकथं
साहित्यकारत नं जन्म जुयामच्चन । थन न्हयथनापिं साहित्यकारत फुकधैथे स्वनिगःयापिं
खः । मोफसलया साहित्यकारतय्सं नेपालभाषा साहित्यया इतिहासय् आपाय्सकं
योगदान ब्यूगु खनेमदु । थुखेपाखे सम्बन्धित सकसिगु ध्यान बनेमा ।
२०५३ कार्तिक २७ (१११७ कछलाध्व १) चान्हय ११ ताः, धरान

चवमि म्हसीका

- नां : काशीनाथ तमोट
जन्म : ने. सं १०६५, टक्सार, भोजपुर, कोशी अञ्चल ।
शिक्षा : एम. ए. (नेपाली, ई. १९७३)
: बी. ए. (संस्कृति १९७२, साहित्य १९७१)
अनुभव : १) सहप्राध्यापक, नेपालभाषा केन्द्रीय विभाग, यलधवाखा
२) ने. सं १०९५ निसैं आ:तक पाटन क्याम्पसय् नेपालभाषा
प्राध्यापन ब अनुसन्धान-निर्देशन
३) गुथि अभिलेख विवरण निर्माता (१९९४-१९९७)
४) कोश निर्माता (१०९६-१९९४)
५) ग्रन्थसूचीनिर्माता (१०९३-१०९५)
६) थीथी संस्थाया दुजः, छयांजे ब संयोजक जुया: ज्या या:गु
७) थीथी राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलनय् ब्वति का:गु
पिथना : च्वःगु - खुगू (६) सफू
: मुंगु/सम्पादन - झिगू (१०) सफू
: सहलेखन - खुगू (६) सफू
: पत्रिकाय् मा:हना स्वंगू (३) सफू
: राष्ट्रिय, अन्तर्राष्ट्रिय जर्नल, इन्टरनेटय् च्वसु पिदंगु
: ने. सं. १०८३ निसैं आ:तक थीथी पत्रपत्रिकाय्
नेपालभाषा (२००), नेपाली (१००), अंग्रेजी भाषाय्
ध्यमध्यं ३०० पु च्वसु पिदंगु
थाय्बाय् : ख १/२३६ शान्तिनगर, कामपा, ३४ यैं

नसना पब्लिकेशन, १९९८/२०५५/१९९८ ❀